

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—,
Poštno-čkovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrtni strani Din 500.—, 1/16 strani
Din 250.—, 1/32 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—

Naša pozornost občinskim volitvam!

V jeseni, ki je čas žetve in pobiranja sadežev, se bodo vršile v naši državi občinske volitve. Vršile se bodo po banovinah. Razpisali jih bodo bani po pooblastili ministra notranjih zadev. Ker so prejšnje občinske volitve v Sloveniji bile 15. oktobra 1933, se bodo nove vršile predvidoma v mesecu novembru letošnjega leta. Volilo se bo v vseh podeželskih občinah, ne pa po mestnih občinah. Postavilo bi se lahko vprašanje: Kaj pa s tistimi občinami, kjer so bile zadnje mesece vsled pregrupacije občin ali iz drugih razlogov naknadne občinske volitve? Bodo tudi v teh občinah v jeseni volitve? Da. Po občinskem zakonu namreč traja poslovna doba občinskega odbora, izvoljenega na izrednih volitvah, samo do prihodnjih rednih občinskih volitev. Na jesen so redne občinske volitve, ki se bodo vršile v vseh podeželskih občinah, torej tudi v tistih, v katerih so bile nedavno izredne občinske volitve.

O pomenu občinskih volitev ni treba mnogo govoriti. Naše ljudstvo je bilo vajeno občinske samouprave in ve dobro ceniti njeno visoko vrednost. Kot avtonomna edinica ljudske uprave je občina velikega gospodarskega, socialnega ter političnega pomena. Občina je osnovna celica ljudskega, pa tudi državnega organizma. Brez samoupravne občine je nemogoča samoupravna ureditev države. V sedanjem času se toliko govori o preureditvi države, njene uprave in njenega notranjega življenja na osnovi prave in resnične ljudske samouprave. Začetek pa je pri občinah. Sedanji občinski zakon, ki ga je napravila JNS pod svojim diktatorskim režimom, je daleč od ideje resnične in učinkovite samouprave. Občine so postavljene pod jerobstvo. Vendar pa je potrebno, da s tem majhnim krogom pravic, ki jih daje občinski zakon občinam, razpolagajo naši ljudje.

In vprav to je tista točka, ki dela občinske volitve osobito v Sloveniji tako izredno važne. Občinske volitve leta 1933 je »delala« JNS. Delala jih je z nečuvnim nasiljem, brezvestnim sleparjenjem, z nesramno goljufijo in krajo volilnih glasov. JNS se zelo moti, ako misli, da je naše ljudstvo to pozabilo. Ni in ne bo nikdar pozabilo. Kakor je zaznamovan z žigom obsodbe in sramote vsak tat, tako tudi tatovi volilnih glasov, odnosno tisti kolovodje, ki so takšno nasilje, goljufijo in krajo zaukazali, organizirali in izvedbo kontrolirali, vozeč se z avtom od volišča

do volišča. Tako so prišle naše občine v roke zagrizenih pristašev bivše demokratične in bivše kmetijske stranke. Prišle so v roke mož, ki jim za ljudstvo in njegov blagor ni mar. Na površje so prišli ljudje, ki nimajo zaupanja ljudstva, marveč samo zaupanje nasilnikov. Ponekod ljudje jako dvomljive vrednosti, ki so z občinskimi blagajnami gospodarili na način, ki ga prepoveduje 7. božja zapoved.

To vse morajo popraviti občinske volitve letošnje jesen. Zato so za Slovenijo tako izrednega pomena. Jesen je čas žetve in pobiranja sadežev: tako smo zapisali začetkoma. Za JNS bo to posebna žetev: sadeže bodo pobirali v obliki političnih batin, ki jih bodo dobili. To bo zaslužen plačilo za vse zločine, ki jih je JNS storila nad našim ljudstvom. Sovražniki našega ljudstva ne bodo najbrž nastopali odkrito pod firmo JNS ali pofarstva ali lažnjivo-svobodomiselnega kmetijstva ali političnega mačkovstva ali socializma in marksizma. Združili se bodo v gospodarske liste, kmečko-delavske zveze, ljudske fronte ali bogznaj kakšne skupine. To so volkovi v ovčjih oblačilih. Naše ljudstvo jih dobro pozna ter jih bo pognalo nazaj v njihove politične brloge.

Da se doseže velik uspeh, ki ga naj imajo nove občinske volitve, morajo naši možje in fantje nastopati složno. Ne smejo se cepiti v politične skupine, ki zasledujejo interese te ali one vasice. Pred očmi nam mora biti interes celokupne občine, vseh občin in cele Slovenije. To nam bodi glavno vodilo pri sestavljanju kandidatnih list. Na nje spadajo samo možje, ki imajo zaupanje vseh občanov, možje, ki dajejo jamstvo, da bo občinska uprava v večjih in poštenih rokah. Ne vsiljujte kot kandidate takšnih, ki so sicer sposobni in pošteni, pa v širših ljudskih krogih nepriljubljeni. Krajevne naše politične organizacije naj se vestno potrudijo, da vprašanje kandidatnih list in njih sestave, ki je najvažnejše za ugoden volilni izid, dobro rešijo. Storimo vsak svojo dolžnost. Potem bodo naši sovražniki raznih političnih barv dobili svoje zaslužen plačilo. Naše občine bodo dobile na osnovi demokratične samoodločbe občanov dobro upravo, ki bo delovala v pravo ljudsko krst. V Sloveniji bo zopet prišlo do besede slovensko ljudstvo, ki bo svetu pokazalo, da smo politično zrel narod.

Širite „Slov. gospodarja“!

IZ RAZNIH DRŽAV

V NAŠI DRŽAVI.

Angleški kralj Edvard VIII. obišče Dalmacijo. Angleški kralj Edvard VIII. bo s svojo jahto deset dni križal po Jadranskem morju. Predviden je tudi obisk Dubrovnika. Kraljevo jahto bosta spremljala dva rušilca. V teku so že vse predpriprave, da bo vladar s kraljeve jahte po radiju vodil najvišje vladne posle.

Francoski ministrski predsednik Leon Blum bo obiskal letošnjo jesen Belgrad in Bukarešto. V kratkem pa pride v Belgrad eden Blumovih glavnih zaupnikov ter več francoskih finančnikov in gospodarskih strokovnjakov, ki bodo proučili možnosti za zboljšanje gospodarskih odnosov med Jugoslavijo in Francijo.

V DRUGIH DRŽAVAH.

DOGODKI V ŠPANJI.

Zadnjič smo poročali o zelo krvavih in grozljivih bojih, ki se bijejo na Španskem med vladno levico in uporno desnico. Državljska vojna že divja nad 14 dni in je zahtevala krog 30.000 smrtnih žrtev. Do naravnost živinskih pokoljev je došlo v Barceloni in Malagi. Levičarji pobijajo z nepopisno grozovitostjo duhovščino, požigajo cerkve ter še preostale samostane in uničujejo zasebno lastnino vsem tistim, ki ne trobijo v komunistični rog. Levičarska vlada, ki se je tekom revolucije že tretjič menjala, je postavila par ženskih bataljonov, ki se posebno odlikujejo po grozovitostih.

Uporniki imajo svojo lastno vlado v mestu Burgos in je njen predsednik general Cabanelles. Vstaši so osredotočili svoje dobro organizirano prodiranje od severa proti jugu na prestolico Madrid, katerega so že zapustili zastopniki tujih držav in kjer je že nastopilo pomanjkanje živil.

Uporniki, ki imajo glavno oporišče v afriškem Maroku, ojačujejo svojo prodirajočo armado z rednimi četami iz Maroka in z bataljoni prostovoljcev, v katerih je zelo veliko oficirjev.

Upor podpirajo Italija, Nemčija ter tudi Anglija. Vlada dobiva vsestransko pomoč od Francije in Moskve, a kljub temu bodo uporniki z njo obračunali in bode z zmago desnice enkrat za vselej odklenalo komunizmu na Španskem.

Nova politična napetost v Avstriji. O olimpijski bakli, ki je romala iz grške

Slovenski tabor v Mariboru

V nedeljo, dne 9. avgusta 1936 pridite vsi na veliki

tabor Jugoslovanske Radikalne Zajednice v Mariboru,

ki se vrši v Ljudskem vrtu (dohod mimo samostana čč. šolskih sester po Vrtni ulici) ob 10. uri predpoldne.

Tabor se vrši ob vsakem vremenu.

Olimpije v stafetnem teku na olimpijado v Berlin, smo poročali zadnjič. Prenos olimpijske bakle skozi Avstrijo je bil povod za velike hitlerjanske demonstracije, ki so znatno zavrle pomirjevalno delo avstrijske vlade. Že pri prevzemu bakle na meji od Madžarov so zapeli hitlerjanci mesto avstrijske nemško ter Hitlerjevo himno. Na Dunaju so bile organizirane demonstracije tako obsežne, da je bila policija brez moči. Demonstranti so po dunajskih ulicah vzklikali Hitlerju in Nemčiji ter zahtevali z Nemci eno državo in en narod! Po končanih svečanostih glede olimpijske bakle so se demonstracije proti avstrijskemu režimu nadaljevale. Došlo je do spopadov med razgrajči in policijo, ki je poklicala na pomoč vojaštvo. Aretiranih je bilo 500 demonstrantov in med temi več nemških državljani, katere so takoj izgnali iz Avstrije. Demonstracije so se vršile 30. julija. Dne 31. julija je avstrijska vlada izdala odlok, da se policijsko pomiloščenje ustavi. Politični kaznjenci, ki so itak bili sami hitlerjanci, ki so bili kaznovani od policijske oblasti ali poslani v koncentracijska taborišča, ne bodo deležni amnestije. Že izdana sodna amnestija bo pregledana. Vsi, ki so sodelovali v zadnjem času pri

demonstracijah na Dunaju, v Lincu, Inomostu in Solnogradu, bodo morali nazaj v zapor.

Portugalske kolonije za Nemčijo. Po Berlinu krožijo vesti, da se ukvarja portugalska vlada resno s prodajo kolonij Goa in Angola Nemčiji. Goa leži ob zapadni obali Sprednje Indije ter šteje pol milijona prebivalcev. S svojim trgovskim pristaniščem bi bila za Nemčijo največjega pomena. Angola je v zapadni Afriki, obsega 1.26 milijonov kvadratnih km, in šteje 212 milijona prebivalcev in predstavlja največjo portugalsko kolonijo. Ta kolonija posedla neizmerna bogastva na srebru, bakru in železu. Izvažata tudi kavčuk, bombaž ter kavo. Portugalska ne razpolaga s finančnimi sredstvi, da bi lahko dovoljno izrabljala angolske zemeljske zaklade in bi ne bila vojaško kos, da bi zatrla upor domačinov napram vladi tujcev. Angola je velika kakor Francija in Nemčija skupaj. Ker ima Portugalska razven tega še razno drugo kolonialno posest, niso zgoraj omenjene govorice brez podlage. Tudi je mogoče, da ima tukaj Anglija svoje prste vmes, ki bi rada na račun Portugalske odškodovala Nemčijo.

Donkovič ni bil zakonito izvoljen, da je bil leta 1933 izključen iz starokatoliške cerkve. Proti temu izjavlja »škof« Donkovič, na »škof« Kalodjera ni zakonit škof, ker je izgubil škofovski položaj z razsodbo škofovske konference starokatoliške cerkve Utrechtske zveze in s sklepom starokatoliškega cerkvenega zbora v Jugoslaviji. Tako imajo maloštevilni starokatoličani kar dva »škofa«, ki drug drugega obkladata z očitki. Starokatoliške postojanke v Sloveniji imajo izbiro med obema, kateri bi bil boljši. Ako se kmalu ne odločijo, bi mogel priti še tretji »škof«. Morda pa si v Slovenijo postavijo posebnega škofa. Katerega? O tem ima besedo pokrovitelj starokatoliške krivoverske skupine v Sloveniji — mariborski »Večernik«.

Iz angleškega katolicizma. Angleški katolicizem je zadel težki udarec s smrtjo svetovno-slavnega pisatelja Chestertona, ki je nedavno umrl. Rojen je bil v protestantovski veri, s 16. letom je zgubil vero ter se včlanil v brez- in protiverska društva. Postal je brezbožnež. Njegova duša ni bila mirna. Iskala je resnico in jo končno našla v Bogu. Po raznih študijah in težkih borbah je Chesterton leta 1922 vstopil v katoliško cerkev ter postal njen veren in globoko vdan član. S svojim ostrim razumom, široko izobrazbo in izredno pisateljsko sposobnostjo je postal najodličnejši angleški bojevnik za Kristusa in katolicizem. Vršil je laiški apostolat peresa s toliko spretnostjo in s tolikim uspehom, kakor noben drug njegovih sodobnikov. — Številno spreobrnjenec na Angleškem vedno narašča. Nedavno je vstopil v katoliško cerkev znani letalec v Avstralijo lord Sempill, star 41 let. V grofovini Surrey je ves anglikansko-protestantovski samostan se pridružil katoliški cerkvi ter se spremenil v benediktinski samostan. — Na orjaški ladji »Kraljica Mary« so prirejene tri katoliške kapele za daritev sv. maše. — V britskem Luzeju v Londonu je razstavljena duhovniška štola iz 10. stoletja. To je štola sv. Kutberta, ki se shranjuje v prestolnici cerkvi v mestu Durhamu ter je bila najdena v grobnici tega svetnika leta 1827. Je iz svile z vtkanimi zlatimi nitmi.

Boljševiška borba proti veri. Boljševizem se že 18 let bori zoper Boga in vero. Uspel je po večjih mestih, kjer se ljudje bojijo hoditi v cerkev. Na deželi pa še svojega cilja ni povse dosegel. Zato je znova sklenil, da morajo biti do konca leta 1937 v Rusiji vse cerkve zaprte. Vsaka cerkev mora plačati visok davek. Če verniki tega davka ne plačajo, se cerkev takoj zapre. Vsi boljševiški napor, da bi se med ljudstvom uničila vera v Boga, so zaman. Verski pokret se zadnji čas v Rusiji ojačuje. Versko življenje se tajno razvija. Nedavno je neki poznavalec Rusije zopet obiskal to državo, da preuči versko življenje. Njegovo poročilo ugot-



700letnica župnije Velika Nedelja. Izmed najlepših točk od Maribora do Čakovca je gotovo kraj Velika Nedelja. Cerkev in križniškega reda grad in šola in župnišče na majhnem in prijaznem griču nudijo čudovit pogled s vseh strani, posebej pa še z juga. Sleherni tujec, ki potuje mimo, povprašuje, kaj je ta kraj itd. in vedno je dajati pojasnila. V tem kraju praznujemo letos v dneh 6., 7. in 8. septembra 700letnico župnije Velika Nedelja. Je izmed najstarejših župnij daleč naokoli. Proslava bo prav veličastna in tridnevna, ki bo Bogu v čast in faranom v veselje. Takrat bomo sprejeli velikega mojstra križniškega reda in prevzvišenega knezoškofa lavantinskega. V veselje naše in zahvalo Bogu bomo na predvečer kurili kresove, razsvetlili cerkev in prižgali našim rajnim lučke na pokopališču. Proslava je razdeljena na tri dni. Prvi dan je namenjen živim, drugi dan mrtvim faranom, tretji dan pa vsej dekaniji. Oba praznika, to je 6. in 8. septembra pa bomo igrali v spomin na slovanska blagovestnika Cirila in Metoda Petančičeva »Naša apostola«. Predpriprave so v polnem teku. Tako se snaži že zunanost cerkve, urejuje tlak pred njo ter pokopališče, kjer so se že popravili spomeniki in obnovili na njih napisli duhovnikov, ki so tukaj delovali, med katerimi leži pokopan

veliki vzgojitelj in slovenski slovničar P. Dajnko. Vse farane, vse sosede in prebivalce dekanije že danes vabimo na veliki naš praznik. Železniške zveze so ugodne, kraj je pa le 8 minut oddaljen od železniške postaje.

Starokatoličani razcepljeni. Starokatoličani sploh niso katoličani, ker ne priznavajo rimskega papeža, brez katerega sploh ni katoliške cerkve. To je krivoverska skupina, ki so jo pred 66 leti ustanovili nekateri od katoliške cerkve odpadli nemški profesorji, ki se niso več hoteli pokoriti rimskemu papežu. Tudi v naši državi se je začela ponekod širiti ta krivoverska skupina. V njej iščejo zatočišče takšni ljudje, ki niso zadovoljni z nerazdružljivostjo katoliške zakonske zveze ter bi radi sklenili drug »zakon« z drugo žensko, odnosno z drugim moškim. Tje se tudi zatekajo takšni katoliški duhovniki, ki jim cerkvena postava o brezženju duhovnikov ne ugaja in jim okrilje starokatoliške cerkve nudi možnost ženitve. Na čelu starokatoliške cerkve v naši državi je »škof« Kalodjera, bivši katoliški duhovnik. Zadnji čas je dobil konkurenta v osebi Antona Donkoviča, tudi bivšega katoliškega duhovnika. V nedeljo, 12. julija, se je vršila v starokatoliški župniji v Karlovcu slovesna zaprisega novega »škofa« starokatoliške cerkve Antona Donkoviča. Na to svečanost je prišlo okoli 35 delegatov (odposlancev) župnij in organizacij starokatoliške cerkve iz raznih krajev. Proti Donkoviču je nastopil »škof« Kalodjera z očitkom, da

vlja zanimivo dejstvo, da vedno bolj raste število oltarjev v skritih barakah in podzemeljskih zasilnih kapelah. Duhovniki opravljajo tajno službo božjo. Vedno večje je število duhovnikov, ki potujejo od kraja do kraja ter tudi obiskujejo delavce v industrijskih središčih. Omenjenemu poročevalcu je neki ruski kmet to-le rekel: »Poglaviten naš namen je, da ohranimo, čeprav tako tajno, obred sv. krsta in sv. obhajila. Ljudje se v malih skupi-

nah zbirajo v kletah ali po gozdih. Duhovnik prečita sv. evangelij. Ljudje se na pamet naučijo molitve, od njih se jih naučijo otroci. Cerkvenih ali verskih knjig namreč ni dovoljeno natisniti.« Boljševiški list »Pravda« v Moskvi potrjuje to poročilo ter dostavlja, da je policija odkrila dve tajni tvornici sveč za službo božjo. Tvornici sta bili v bližini Moskve ter sta sveče za službo božjo pošiljali po vsej državi.



Osebnosti.

Za 60letnico našega škofa dr. Tomažiča je bila v stolni cerkvi v Mariboru slovesna sv. maša, katere se je udeležilo zelo veliko vernikov ter mariborska katoliška društva in organizacije z zastavami. Cerkveni govor je imel g. stolni dekan dr. F. Cukala. Ob 11. uri predpoldne so se zbrali v škofovem dvorcu: duhovščina s stolnim proštom dr. Vraberjem na čelu in razni svetni odličniki, ki so visokemu jubilarantu častitali. Škof se je za izrečene častitke ganljivo zahvalil.

Biseromašnik. Biserni mašni jubilej je slavil zadnjo nedeljo v Mostah pri Ljubljani g. Jožef Borštner, vpokojeni župnik, ki preživlja 9 let pokoj v Mostah.

Številne obletnice. G. Matej Riepl, župnik v Prevaljah, duhovni in konzistorijalni svetnik krške in lavantinske škofije ter dekan Mežiške doline, je in bo obhajal letos naslednje jubileje: 40letnico mašništva, 25letnico, odkar župnikuje v Prevaljah, 10letnico dekanije službe in 65letnico rojstva. K številnemu jubileju naše častitke.

Odlikovanja ob škofovski 60letnici. Ob 60letnici škofa dr. Tomažiča so bila podeljena dvojna duhovniška odlikovanja: za častna kanonika sta bila imenovana: Frangež Jernej, župnik pri Sv. Marjeti ob Pesnici, in Weixl Jožef, dekan in župnik v Sv. Križu pri Ljutomeru. — Za častne konzistorijalne svetovalce: monsig. Vreže Janez, vpokojeni profesor verouka v Mariboru; Karo Anton, spiritual v kn.-šk. bogoslovnem semenišču v Mariboru; dr. Aleksič Jakob, študijski prefekt in profesor v kn.-šk. bogoslovnem učilišču v Mariboru; dr. Jančič Janez, župnik pri Sv. Petru v Savinjski dolini; Gomilšek Franc, dekan in župnik pri Sv. Benediktu v Slov. gor.; Živortnik Pavel, profesor verouka na državni učiteljski šoli v Mariboru; Preskar Karol, dekan in župnik pri Sv. Martinu ob Paki; Ozimič Jožef, dekan in župnik v Laporju; Lom Franc, dekan in župnik v Šmarju pri Jelšah. — Za kn.-šk. duhovne svetovalce: P. Cerar Gregorij, župnik-vikar pri Veliki Nedelji; p. Tomc Franc, superior rezidence Družbe Jezusove v Mariboru; Richter Jakob, profesor na državni klasični gimnaziji v Mariboru; Tkavc Anton, župnik v Sv. Petru pri Mariboru; Lukman Franc, katehet v Celju; Polak Franc, župnik v št. Janžu na Dravskem polju; Vogrinec Ivan, župnik pri Sv. Frančišku na Stražah; Časl Franc, župnik v Svečini; Tomažič Anton, župnik v Žičah; Lorbek Ivan, župnik v Olimju; Bohak Jakob, župnik v Sv. Marjeti pri Rimskih toplicah; monsig. Lovrec Andrej, mestni župnik v Ljutomeru; Lorenčič Vinko, župnik v Kapli; Oblak Janez, župnik pri Sv. Lovrencu na Pohorju; Musi Alojzij, župnik v

Vitanju; Neudauer Matija, župnik pri Sv. Lovrencu v Slov. Lovrencu v Slov. gor.; Vajda Julij, nadžupnik pri Sv. Križu na Slatini; Soklič Jakob, mestni župnik v Slovenjgradcu; Weiss Matej, župnik v Škalah; Klasinc Franc, mestni župnik v Brežicah; Jarh Konrad, župnik v Zavrču; Razgoršek Vincenc, župnik v Črni pri Prevaljah.

Spremembe pri oo. kapucinih. Provincijal p. dr. Odilo Mekinda. Definitorji: pp. Mavricij, Vincenc, Rafael, Karel. Škofja Loka: p. Rafael, gvardijan, p. Jožef pride iz Ptuja kot vikar, p. Dionizij iz Celja, p. Frančišek iz Maribora. Celje: p. Mavricij iz Škofje Loke, gvardijan. Maribor: p. Joahim iz Osijeka za gvardijana. Ptuj: p. Edvard iz Škofje Loke za dvardijana. Varaždin: p. Odorik, gvardijan. Karlobag: p. Vincenc.

Dva zlata para blagoslovljena od novomašnika. Na Igu pri Ljubljani so imeli izredno cerkveno slavnost. Mihael Maček, salezijanski primicijant, je pel novo sv. mašo. Koj po službi božji je blagoslovil kar dva zlata para in sicer svoje starše in krstna botra. Starša živita že 54 let v srečnem zakonu, botra pa 52 let.

Nesreče.

Kar dva padla s strehe. Družovič Ana, žena čevljarja iz Maribora, je padla s strehe tako nesrečno, da si je pri tem poškodovala hrbtenico. S podstrešja pa je strmoglavil 16letni pekovski vajenec Anton Kralj iz Maribora in si pri tem strl levo nogo. Oba so prepeljali v mariborsko bolnico.

Obstrelil se je po nesreči 25letni Fric Rajko, lovski čuvaj s Košakov pri Mariboru.

Zemlja ga je podsula. V Mariboru pod Kalvarijo kopljejo temelje za novo stavbo. To delo vršijo kaznjenci in med temi je bil tudi 39letni Avgustin Fras od Sv. Antona v Slov. goricah. Na Frasa se je sesulo toliko zemlje, da je komaj še gledala njegova glava iz plaza. Na srečo so drugi delavci zapazili pravočasno nevarnost in izkopali podsutega, ki je dobil velike notrajne poškodbe in ima zlomljeno levo nogo nad kolonom.

V zadnjem trenutku rešen iz Drave. — Dne 31. julija zvečer so se zabavali pri mariborski brvi fantje s tem, da so s stebra brvi ob desnem bregu skakali v Dravo. 22letni Mirko Šumer je priletel tako nesrečno v vodo, da se je onesvestil in se začel potapljati. V zadnjem trenutku je uspelo tovarišem, da so ga potegnili h bregu in ga je prepeljal rešilni oddelček v bolnico, kjer so ugotovili vsled udarca ob površino vode težke notrajne poškodbe.

20.000 Din škode je povzročil požar Antonu Korenu, posestniku v Morju pri



Prijetno sveže —
lepo dišeče
po vsakem pranju

Vedno z
GAZELA
GT.3.5-33
TERPENTINOVIM MILOM
Pere res belo!

Framu, kateremu je zgorelo gospodarsko poslopje.

Hišo je uničil požar Štefanu Komanu, posestniku v Vukovskem dolu pri Jaremini.

Ob domačijo je vsled požara Alojzij Kafel, posestnik pri št. Janžu v Dravski dolini. Škode je 25.000 Din.

Zastrupljenje z voljčimi jagodami. 15letni Leopold in 10letni Stanko Lorber iz Ploderšnice v Slov. goricah sta jedla volčje jagode in se nevarno zastrupila. Stanko je med prevozom v mariborsko bolnico umrl, Leopoldu pa so z izpraznjenjem želodca oteli življenje.

Gospodarsko poslopje s hlevi je pogorelo Ani Černe v Framu pri Mariboru. Škode je 25.000 Din.

Nesreča pri mlatilnici. Anton Drevenšek, 24letni posestnikov sin iz Zgornjega Pleterja na Dravskem polju, je prišel pri posestniku Antonu Zafošniku z levico v mlatilnico, ki mu je roko čisto zmečkala. Hudo poškodovani se je zatekel v ptujsko bolnico.

Vlak povozil dva konja. Dne 30. julije se je zgodila pri Veliki Nedelji nesreča na prelazu preko železniškega tira. Vlak je zadel v voz Maksa Veroneka iz Trgovišča v trenutku, ko je peljal preko tira. Vlak je potegnil enega konja pod se, drugega je odbil daleč proč. Voznika je pogin sunek z voza v travo kraj ceste in se mu ni zgodilo nič hudega. Posestnik ima škodo 5000 Din.

Pri padcu z drevesa si zlomil nogo in pretresel možgane. Hrčič Ciril, 13 letni sin posestnika v Hruševcih pri Vel. Nedelji, je padel z visokega drevesa tako nesrečno, da si je zlomil levo nogo in si pretresel možgane.

V zadnjem trenutku rešen iz Drave. V Vičavi na levem bregu Drave pri Ptujju se je kopal 40 letni zasebni uradnik in vojni invalid Meliva iz Ptuja. Priplaval je i-

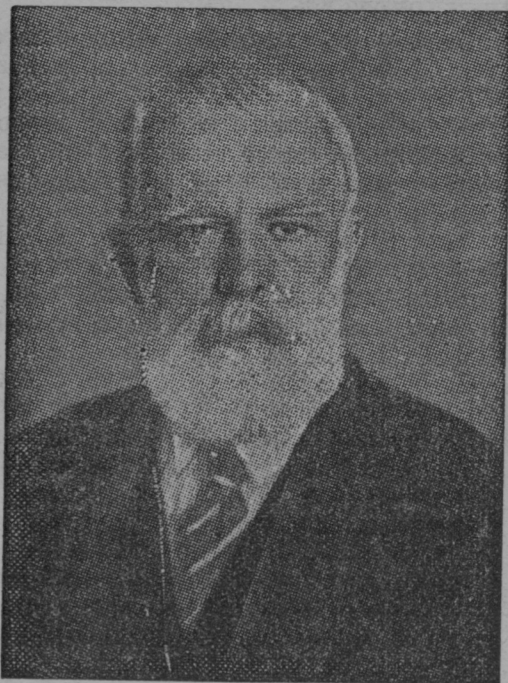
Drave in se hotel postaviti na noge. Na taistem mestu pa je Drava globoka in naenkrat se je začel potapljati. Franc Breznik, poveljnik ptujske gasilske čete, je skočil oblečen v Dravo in je v zadnjem trenutku iztrgal potapljačega se smrti. V bližini se nahajajoči zdravnik je obudil z umetnim dihanjem ponesrečenca v življenje.

Nesreča delavca in otroka. Pri prezidavanju hiše v Celju je padel z visokega odra 26letni Franc Ahtik, zidar iz Trnovelj. Pri padcu si je zlomil nogo in si je hudo poškodoval križ. — V Gaberju pri Celju, v koloniji »Lastni dom«, je padel skozi okno I. nadstropja Albin Žvižaj, devetletni sinko tovarniškega delavca. Pri padcu mu je počila lobanja in si je zlomil desno roko.

Smrtna nesreča posestnika - kolesarja. Dne 29. julija je bil v Št. Petru v Savinjski dolini pokopan 52letni smrtno ponesrečeni posestnik Ivan Ribič iz Zg. Roj. Rajni je bil daleč na okrog znan kot umen gospodar. Našli so ga zjutraj pri občinski hiši nezavestnega in poleg njega kolo. Na glavi je imel zevajočo rano. Ribič je najbrž zadet s kolesom ob drevo, si prebil lo-



Španski general Molle, poveljnik uporniških čet na severu.



V španskem mestu Burges imajo uporniki svojo vlado, katere predsednik je general Cabanellas.



Turki so zopet zasedli z vojaško silo Dardanelsko morsko ožino,



Španska boljševiška voditeljica Coridad Mercader patrolira po ulicah mesta Barcelona.

banjo ter pretresel možgane in je tema poškodboma kmalu po najdbi podlegel. Zapušča pet nepreskrbljenih otrok.

82 letni starček utonil. V Rimskem grabnu v občini Vel. Pirešica pri Celju so našli v potoku utopljenega 82 letnega posestnika Mihaela Toman. Vračal se je z obiska od svoje hčere v Zavrhu. Hotel se je pri potoku odpočiti. Zaradi starosti je onemogel in padel v vodo, ki je bila komaj 30 cm globoka.

Trgovski pomočnik utonil pri kopanju. V Trbovljah je zahtevala letos Sava že drugo žrtev pri kopanju. Dne 29. julija je utonil Albin Odlazek, trgovski pomočnik I. delavskega konsumnega društva. Bil je sicer dober plavač, a ga je najbrž pri skoku v vodo zadela kap.

Nesreča v premogovniku. Po štiridnevem praznovanju so prišli 29. julija ob

štirih zjutraj v Kotredeški rov v Zagorju ob Savi trije rudarji. Radi praznovanja jama ni bila prezračena in so se nabrali v njej strupeni plini. Ko je prišel na zastrupljeno mesto rudar Gasior Alojz, je takoj opozoril tovariša Jožefa Krejčana in Ivana Strmljana na nevarnost. Gasior si je še zavezal s srajco usta in je šel v vpadnik, da bi odprl ventilacijo. Na sredi poti se je zgrudil, omamljen od strupenih plinov. Na pomoč sta mu priskočila tovariša. Krejčan se je zgrudil, Strmljan se je privlekel do praga in zaklical na pomoč. Anton Grabnar, ki je delal na progi, je poklical tovariše, ki so potegnili iz rova vse tri onesveščene rudarje. Strmljana in Krejčana je zdravnik obudil k življenju, pri Gasioru pa so bili vsi poskusi zdravnika zamanj, ker je že bil mrtev.

Gimnazijec utonil. Utonil je v Krki pri Novem mestu 14letni Anton Hauschild, gimnazijec iz Ljubljane.

Smrtna nesreča železniškega kurjača. V nedeljo dne 2. avgusta ob pol sedmih zvečer se je zgodila v Mostah pri Ljubljani železniška nesreča, koje smrtna žrtev je postal 56letni kurjač Jože Trojer. Zašel je med dva vlaka, ki sta vozila nasproti. Ko se je hotel ogniti enemu, ga je podrl drugi. Lokomotiva mu je odtrgala glavo in razmesarila truplo. Trojer je bil oženjen in tik pred upokojitvijo.

Razne novice.

Udeležencem slovenskega tabora v Mariboru. Odbor prosi, da vsi udeleženci, ki pridejo peš ali z vlaki, se javijo na zbirališču vstric glavnega kolodvora, kjer bo razviden razpored udeležencev v pohodu, kje se morajo razvrstiti. Udeleženci iz posameznih okrajev se naj točno držijo navodil rediteljev. Vozovi naj se postavijo v Tomšičevem drevoredu tik Krčevine. Kolesarji pa se naj zberejo v Kopitarjevi ulici blizu kolodvora. Vsaka župnija naj tvori skupino in naj se ljudje držijo te skupine. Vsaka fara naj ima svoje reditelje in naj pazi na red. Vozovi naj imajo že naprej določenega varuha. Kdor ne more biti doma pri sv. maši, ima priliko, da se udeleži sv. maše pri frančiškanih ob 8 ali ob pol 9. Na vsak način pa morajo biti vsi udeleženci do 9. ure zbrani na svojih mestih pri glavnem kolodvoru. Pohod po mariborskih ulicah z godbo na čelu se začne točno ob 9.15. Reditelji dobijo posebna navodila in prosimo, da se iz vsake župnije javi reditelje pisarni tabora v Mariboru, Loška ulica 10. Na vozovih se lahko udeležijo tabora tudi ženske, a v pohodu pa korakajo samo moški. Dohod na taborišče v Ljudskem vrtu bo zaprt in brez dovoljenja rediteljev ne bode imel nihče vstopa. Udeleženci, ki pridejo z vlaki, se lahko poslužijo polovične nedeljske vožnje in morajo na vsotopni postaji zahtevati nedeljsko karto. Ker je 9. avgusta zadnji dan razstave »Mariborski teden«, se lahko pripeljejo iz bolj oddaljenih krajev udeleženci že prejšnje dni za polovično ceno. Morajo pa na vsotopni postaji kupiti rumeno legitimacijo, katero morajo dati na »Ma-

riborskem tednu« žigosati. Udeležencem tabora sploh priporočamo, da obiščejo »Mariborski teden«, ki ima letos predvsem gospodarski značaj. Na vsak način prosimo, da nam iz vseh župnij, katere še niso poslale prijave, naznajo vsaj približno število udeležencev tabora, da bo vodstvo rediteljev lahko vse potrebno ukrenilo. Na tabor vabimo še prav posebej tudi naše obrtnike, ker bo med govorniki tudi domači obrtnik. Vsa potrebna navodila so dobile krajevne organizacije JRZ v posebnih dopisih. — Pisarna za tabor JRZ v Mariboru, Loška ulica 10.

Otvoritev Mariborskega tedna in gasilska proslava v Mariboru. V soboto dne 1. avgusta je bila slovesna otvoritev Mariborskega tedna, katere se je udeležil g. podban dr. Majcen, škof dr. Tomažič ter razni drugi zastopniki vojaške in civilnih oblasti. — V soboto zvečer so priredili gasilci baklado ter podoknice kumicam novega rešilnega avtomobila in dveh najstarejšima članoma, ki sta bila že pri ustanovitvi mariborskih gasilcev in rešilnega oddelka in to sta dr. Urbaček in pivovarnar I. Tscheligi. — V nedeljo se je zbralo k proslavi 65letnice obstoja mariborske gasilske čete nad 1000 gasilcev iz raznih krajev v Mariboru. Na Glavnem trgu pri Marijinem znamenju je bila za gasilce sv. maša, nato blagoslovitev novega rešilnega avtomobila, gasilska vaja in zaključna gasilska veselica.

»Kmetiski list« piše 29. julija, da ga je ob nekem čitvu »kar v luft vrglo«. Padel je seveda nazaj na zemljo, in sicer kakor navadno na najslabši del — pri njem na glavo. V svoji zmedenosti, ki presega navadno mero, piše o Avstriji: »Cerkvena hierarhija (duhovništvo) je prevzela nasilnim potom vso oblast, potem ko je z ognjem in mečem razbila delavske vrste in hitlerjevce«. Papir je res nadvse potrpežljiv, ker prenaša celo take budalosti. Po trditvi tega dičnega »kmetsko-stanovskega« lista mora biti predsednik avstrijske države duhovnik, pa ni; predsednik vlade mora biti duhovnik, pa ni; vojni minister mora biti duhovnik, pa ni. Sploh ni niti eden duhovnik minister. Deželni



Oglas je reg. pod S. Br. 23762 od 19. XI. 1934.

glavarji morajo biti vsi duhovniki. pa ni eden ni; dekani bi morali biti obenem okrajni glavarji, pa niso. In vendar trdi lažnjivi kljukec v »Kmetiskem listu«: »Duhovništvo je prevzelo v Avstriji nasilnim potom vso oblast.« Tako daleč more iti skisanje možganov pri človeku, ki se kakor španski bik v rdečo barvo zaganja v klerikalizem!

Tisočkrat je bila botra. Umrla je v starosti 80 let posestnica in gostilničarka g. Pajdaš Neža iz Zgornje Pehance pri Brežicah. Rojena je bila leta 1856 na Vrhu pri Zdolah, odkoder se je poročila v 20. letu z gostilničarjem in posestnikom Pajdašem v Pohanci, s katerim je živela v zakonski zvezi 56 let. Ko jo je pred štiri leti zapustil mož, je poprijela sama za vaje ter vodila naprej gostilno in upravljala posestvo do svoje smrti. Celih 60 let je bila vzorna gospodinja in dobrotnica revnim otrokom ter drugim revežem. Ponesla je preko tisoč novorojenčkov iz raznih krajev Slovenije k sv. krstu. Tudi birmanska botra je bila mnogokrat. Po-

Italijani nimajo sreče z zasedbo Abesinije.

Italija ima vedno več težkoč z zasedbo Abesinije. V Abesiniji sami so puni ter napadi vstašev na dnevnem redu. Dne 28. julija pa je zadela Italijane huda nesreča v pristanišču Massava ob Rdečem morju.

V prvotni vzhodno afriški ital. koloniji Eritreja imajo Italijani pristanišče, ki se imenuje Massava. Masava je igrala v zadnji vojni med Abesinci in Italijani kot izhodno oporišče najvažnejšo vlogo. Mesto so Italijani v zadnjih mesecih znatno razširili in posebno še pristanišče je bilo modernizirano, da je lahko služilo raztovorenju vojnega in

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Haha, plemenit človek; kje pa si to besedo ujela? Poslušaj, kaj ti pravim! S svojimi šestimi križi sem dosti ljudi spoznala in sem prišla daleč okoli; toda zares dobrega moškega še nobenega nisem videla. Ni jih, ti rečem. Vsi, kar jih je, so sebični. Samo jemali bi, dajali pa nič. Od žensk terjajo najtežje reči in najhujše žrtve; hočejo, da jih ženske na rokah nosijo in jim strežejo ko angelci Bogu; da bi sami kdaj ženam kaj žrtvovali, jim hvaležnost z dejanji pokazali, to jim še na misel ne pride. Čim bolj se žene žrtvujejo, tem bolj so moški lahkomišelní, nezvesti, nehvaležni — oženjeni prav tako kakor samski, ali pa celo še bolj kakor samski.«

»Ali, botra, kako črno gledate! Ali vam je kak moški kdaj kaj žalega prizadel?«

»Ne, ne; to bi mu bila že posvetila! Za menoj so letali, dedci slinavi, da bi me bili dobili, pa še mezinca nisem kateremu pustila in ne le enemu sem jo okoli ušes zasolila. Z vsemi sem bila ko pes z mačkami; saj drugače ne zaslužijo.«

»Botra, vsi pa vendar niso taki, kakor pravite.«

»Eden je kakor drugi. Poznam jih. Kakor petelin na strehi, tako so nestanovitni, pa žejni ko žolne

11

so in po tobaku smrdijo. Napihujejo se kakor purmani, včasih pa spet slinijo ko tisti lesni polži. Pavla, pametna bodi, dobro ti hočem, nobenemu moškemu ne verjemi nobene besede; naj reče, kar hoče, verjemi, vsak le nase misli! Če se v katerega zagledaš, si izgubljena. Nič drugega si ne ukašaš kakor bridkosti in trpljenje in razočaranje.«

Sočutno je gledala Jerca na dekle, ki je žalostno pobesilo glavo; potem je zopet začela:

»Pavla, ne zanašaj se na Ravnjaka in njegovo hvaležnost! Ravnjak se bo oženil in...«

»Za božjo voljo, botra,« ji je dekle seglo v besedo, »ko so mu mati umrli, se vendar ne more ženiti.«

»V dveh, treh tednih seveda še ne; toda čez pol leta ali čez eno leto se bo gotovo. Potem je amen in konec vse hvaležnosti. Če bi ti še ostal prijazen, bo žena postala ljubosumna in od hiše boš morala.«

»O Bog!« je kriknila Pavla in se je le po sili ubranila solz.

Kmalu je zopet zbrala in rekla vsa iz sebe:

»Na prav nič se ne zanašam. Ampak tu ne ostanim več. Tu v bolnišnici se mi zdi, kakor da sem zaprta — in vendar nisem storila nič hudega. Botra, pustite me domov! Vzemite me s seboj!«

»Če na vsak način hočeš, pa pojdi!« je odvrnila Jerca. »Nedolžnega človeka res ne smejo zapirati. Malo še počakaj! Z zdravnikom bi še rada govorila dve, tri besede.«

kojnica je bila 51 let naročnica »Slovenskega gospodarja«. Ljubila je tudi druge verske liste. Preromala je mnoga božja pota in se vedno zatekala za pomoč pri vsakih težnjah k Mariji. Najbolj je ljubila cvetlice, ki so jo v obilnosti spremljale k večnemu počitku.

Najstarejša Ljubljanka Terez. Rant je praznovala zadnje dni 95letnico. Rodila se je 30. julija 1941 v Koroški Beli na Gorenjskem. Poročila se je leta 1864 z graščinskim oskrbnikom Rantom, ki je umrl leta 1894 v Škofji Loki v starosti 85 let. Jubilančka je mati že rajnega vojnega kurata Huberta Ranta in še ene poročene hčerke. Stara gospa je še precej živahna, le vid in sluh sta jo že precej zapustila.

V soboto dne 15. avgusta, na praznik Velike Gospojnice, ostanejo trgovine v mestu Mariboru celi dan zaprte.

Samo še do 10. avgusta

traja prodaja ostankov v posebnem oddelku
veletvrdke Macun. 939

Obžalovanja vredni slučaji.

Umor starčka. V nedeljo dne 2. avgusta predpoldne se je zgodil v Rošpohu pri Mariboru zločin, kojega smrtna žrtev je postal 77letni Ivan Krepš. Omenjeni je bil v nedeljo zjutraj pri sv. maši in obhajilu in je nato čuval dom. Ko se je vrnila Krepšova rejenka od poznega sv. opravila, je našla svojega skrbnika vsega okrvavljenega. Poklicala je sosede, ti zdravnika, ki je ugotovil, da gre za zločin. Starca so prepeljali v mariborsko bolnico, kjer ga niso sprejeli, ker je že umiral, saj je imel 18 ran. Umrl je v nedeljo popoldne ob treh. Zverinski zločinec bo najbrž kje iz bližnje okolice.

18letni fant se vrgel pod vlak. Med Bohovo in Teznom pri Mariboru se je vrgel pod vlak Vladimir Kos, rojen v Zagrebu

in pristojen v Zagorje ob Savi, absolvent mariborske sadjarske in vinarske šole. Kolesa drvečega vlaka so nesrečnika čisto zdrobila. Vzrok samomora je neka malenkost, katero je zagrešil iz mladostne nagajivosti v šoli in se je bal kazni.

Presenečena konjska tihotapca. Dva posestnika iz okolice Dravograda sta skušala v noči preko meje iztihotapiti tri konje. Graničarji so presenetili tihotapca, jima odvzeli konje, a švercerja sta srečno odnesla pete.

Nočni nasilneži. V Jelenčah pri Pesnici v Slov. goricah je v noči zahtevalo 7 rogoviležev vina od krčmarice Ter. Drozg. Radi pozne ure je bila gostilna zaprta in je nočnim klatežem zaklicala rejenka skozi okno, da ne bodo dobili vina. Potepuhi so začeli streljati in prestrašena rejenka se je odpravila v klet po zahtevano vino. Medtem so ponočnjaki že bili razbili vrata na hiši in so vdrli v gostilniški prostor. Od 82 letne gostilničarke so zahtevali denar in so vse prebrskali. Denarja niso našli, pač pa so odnesli zalogo tobaka. Govorili so med seboj hrvaško in radi tega obstoja sum, da gre za kako tolpo iz Hrvaške. Izginili so v smeri proti Jareninskemu dolu.

Prežalosten pojav med našo mladino. Mladoletnika se lotita staršev! V Mariboru je prijel stražnik 16letnega Jožefa Traferner iz Ješencev pri Račah, ker je imel karabinko. Na stražnici je izpovedal, da je streljal iz karabinke skozi okno na očeta, s katerim je imel poprej prepir. Staroavstrijsko werndlovko je ukradel iz neke železniške čuvajnice v okolici Pragerskega. Dečko se je spozabil nad očetom, ki mu je naročil neko delo, katerega nepokorni sin ni hotel izvršiti. Očeta so prepeljali v mariborsko bolnico in ugotovili, da je obstreljen po prsih in na levici. Poškodba ni nevarna. — V Radovici pri Metliki je 17letni Jože Jurglič ustrelil svojo spečo mater, kateri je poprej ukradel 2000 Din, od katerih je pred strašnim zločinom zapil 500 Din. Nečloveški sin je zagrešil krvavo dejanje iz jeze, ker se je mati vdova v drugič poročila.

Dve žrtvi noža. V Novem vrhu v Apački kotlini so imeli pri posestniku Kaufmannu domačo veselico s plesom. Natepli so se med povabljenе tudi nepovabljeni fantje. Med plesom je stopil posestniški sin Ivan Serec posestnikovemu sinu Fr. Poschu iz Donnersdorfa v sosedni Avstriji na nogo. Radi tega je nastal pretep. Prireditelj zabave je napodil pretepače, nakar so se podali proti Vratjavasi. Razljuteni Serec je hitel za nasprotnikom. Dohitel je žrtev, jo vrgel na tla in ji prizadjal z nožem tri zabodljaje in je zginil v noč. Zabodeni je zbral zadnje moči in se je zavlekel do bližnje hiše, v kateri je prebival napadalec. Sereceva mati je nudila Poschu prvo pomoč, nevede, da je obvezala žrtev lastnega sina. Poscha so prepeljali v bolnico v Radgono, kjer je podlegel drugi dan prehudim poškodbam. Žandarji zasledujejo ubijalca. — Nekaj ur po opisanem krvavem slučaju je zahteval nož v sosednem Gornjem Cmureku, kjer se je vršil nabor, drugo smrtno žrtev. Skupina pijanih rekrutov se je vračala na ovenčanem vozu proti domu. Pri Stogovcih je dal hlapec Alojz Režonja, ki je mahal krog sebe z nožem, povod za pretep. Fantje so Režonji izbili nož in je dobil še dva udarca. Pozneje je pa Režonja zasledoval posestniškega sina Henrika Zemljiča iz Žiberecev, ki ga je bil dvakrat oplazil s planko. Ker je bil v pretepu ob svoj nož, mu je ponudil drugega njegov prijatelj. Med tem je že bil Zemljič doma, kjer so se fantje zabavali pri harmoniki. Tudi Režonjo so pogostili z jabolčnikom, kar ga je še bolj podžgalo v maščevalnosti. Ko so se podali pozneje rekruti proti gostilni, je naenkrat napadel Režonja Zemljiča in ga je zabodel v vrat. Žrtev nenadnega napada je nekaj po zabodljaju izkrmavel. Ubijalca so zaprli.

Nevarna poškodba. V sobo 30letnega Franca Jeseneka, posestnikovega sina v Bovšah pri Škofji vasi v okolici Celja, je prišel dninar Janez Kukovič in je vzel Jeseneku klobuk. Radi tega sta se zgrabila. Kukovič je udaril z lato Jeseneka tako po glavi, da mu je prebil lobanjo in so pre-

Zdravnik ni Pavli nič posebno branil, da bi ne smela domov. Na novo jo je obvezal, ji svetoval še to in ono ter se prijazno poslovil.

Jerca je najela voz in uro potem sta se s Pavlo že vozili iz mesta, najprej še na Glinje, kjer je imela potovka opravke, in potem naravnost proti Bistrici.

Istega dne je bil tudi Ravnjak na potu v mesto, da obiše Pavlo. Prav tedaj, ko sta bili ženski zunaj na Glinjah, se je pripeljal na mestni trg. Obredel je nekaj trgovin, kupil svilen ruto in verižico s srebrnim križcem, da bi napravil dekletu veselje, in se nato podal v bolnišnico.

Tu so ga iznenadili z novico, da je Jerca odpeljala dekle s seboj domov; biti morate že kje pri Sv. Ožboltu. Tega Ravnjak ni verjel; saj bi ju bil moral vendar srečati. Torej je popraševal po mestu za njima, pa ni izvedel nič zanesljivega. Eni so mu pripovedovali, da je bila potovka z nekim dekletom, ki je nosilo roko zavezano, v lekarni in da je odšla na zgornjo stran, drugi so vedeli, da sta šli proti Kamnici, nazadnje mu je krčmar »Pri Lipi« povedal, da sta si pri njem najeli voz in odpeljali k Ožboltu. Zdaj ni bilo nobenega dvoma, in ker je bilo že popoldne, si je naročil voz in jo udaril za onima dvema. Pri Ožboltu je mislil, da ju bo dohitel; pa so mu v gostilni rekli, da je že dobri dve uri, kar sta odšli proti Bistrici.

Ker se je jelo že mračiti, se je naglo odpravil in odmahal z dolgimi koraki po gozdu gor. Toda čeprav je na moč hitel, ni prišel več pri dne na Ravne, ampak šele, ko je bilo že čisto temno. Pršil je rahel dež. Pogledal je skozi razsvetljeno okno v hišo, kjer je bila družina zbrana pri večerji. Pavle ni ugledal nikjer. Naglo je šel noter in se ozrl okoli ter vprašal:

»Ali nikogar ni bilo?«

»Pavla je prišla,« je odgovoril ujec Miha; »tako je udelavljala, da si nismo vedeli več pomagati.«

»Zakaj pa, za božjo voljo?«

»Strašno žaluje po materi,« je napol v joku povedala Kristina.

»Prva pot ji je bila v materino sobo,« je rekla Tončka, svinjarica. »Ko je zagledala materino obleko in druge njihove reči, se je zasedla na te in jela ihteti in vzdihovati kakor uboga verna duša.«

»Kje je zdaj?«

»Zgoraj — počiva, ker se komaj drži na nogah, tako je trudna in potrta,« je dejala Kristina.

»Ali je kaj jedla?«

»Še ene žlice ni zanesla.«

»Pojdi gor, povej ji, da sem prišel in da mora nekaj jesti!«

Ko je Kristina odšla, je vprašal:

»Ali ni prišla tudi Jerca?«

drugega materiala, kateri je bil potreben vojskujočim se italijanskim četam.

Zgoraj omenjenega dne je došlo v Masavi do strahovite eksplozije, ki je povzročila nepregledno škodo. Eksplozija je nastala v pristanišču, kjer so velika skladišča za petrolej. Tanki, v katerih je bil petrolej, so eksplodirali in povzročili daleč naokrog grozna opustošenja. Eksplozija je bila tako huda in dalekosežna, da so se užgale nekatere ladje, ki niso utegnile, da bi se bile umaknile iz luke na odprto morje.

Poleg petrolejskih skladišč

je zajela eksplozija letalske lope. Kakor znano, je uspela Italijanom

peljali hudo poškodovanega v celjsko bolnico.

Iz ljubosumnosti ustrelil dekleta. V Lastniču v župniji Sv. Miklavž na Polju pri Podčetrtku je pomagala 17letna Kristina Polak svojemu očetu v vinskem hramu stiskati sadje. Ko se je vračala na večer proti domu, jo je zadel iz zasede smrtno v prsa strel. Morilec je 20letni Alojz Debelak, posestnikov sin, ki je zagrešil zločin iz maščevalne ljubosumnosti, ker ga dekle ni maralo. Debelak se je sam javil okrajnemu sodišču v Kozjem.

Vlom v bolnico izpodletel. Skozi strop sta vlomila v blagajniško sobo bolnice v Ljubljani dva vlomilca. Enega so prijeli in je to 27letni bivši natak Josip Štiber iz Zelenega dvora pri Varaždinu in že star znanec policiji. Drugi vlomilec je pa ušel. V blagajni je bilo 14.000 Din gotovine, ki je ostala nedotaknjena.

Poskus samomora. Pri Novem mestu je legel na železniški tir Janez Tlakovec, 45letni brezposelni delavec iz Dol pri Brežicah. Lokomotiva mu glave ni odrezala, ampak jo je odrinila s tira in jo je na desni strani samo močno obrezala. Poškodovanega so prepeljali v bolnico usmiljenih bratov v Kandijo pri Novem mestu.

Izpred sodišča.

Obsojen radi 26 vlovov in tatvin. Pred mariborskim okrožnim sodiščem se je zagovarjal radi 26 vlovov in tatvin 29. jul. 29letni mizarški pomočnik Franc Pešec iz Stundencev, ki je zadnji čas vznemirjal mariborsko okolico. Pešec, ki je očitane zločine le delno priznal, je bil obsojen na dveletno ječo in na izgon iz območja mesta Maribora.

Slovenska Krajina.

Sobota. Za ravnatelja soboškega dijaškega zavoda Martinišča je imenovan g. Vogrin Stefan. G. Vogrinu želimo obilo božjega blagoslova!

zmaga nad Abesinci samo s pomočjo bombnih letal, ki so še ostala tudi po končani vojni na abesinskih tleh in dovažajo vedno nova, s katerimi krotijo upornike. Nova letala so bila shranjena v posebnih lopah v Masavi, ki so po eksploziji čisto uničene in je zgorelo v njih 50 velikih bombnih letal.

Vsled eksplozije ni trpelo samo pristanišče, ampak tudi ostalo mesto, kojega velik del je povsem porušen. Uničena so tudi vsa velika skladišča, ki so bila polna raznega materijala, katerega je namenila Italija za preobnovo zasedenega ozemlja. Ravnotako so razvaline vsa skladišča za živež, ki je bil namenjen za vzdrževanje.

Turnišče. Pred nekaj tedni je bilo ukradeno roško kolo iz Žižkov g. Čuriča, zidarskega mojstra, pri gostilni g. Balaziča. Hudobno roko je orožništvo kmalu zasledilo!

Turnišče. Predpreteklo nedeljo je obiskal iz Dolnje Lendave gasilski župni načelnik v družbi g. dr. Klara turniške gasilce in je pohvalil, ker je našel lepo v redu vse gasilsko orodje. G. dr. Klar je imel pri tej priliki zanimivo predavanje.

Turnišče. G. Černi Franc, dosedanji trgovec v Renkovcih, je otvoril te dni v Turnišču novo trgovino z mešanim blagom zraven orožniške postaje. Mlademu in pridnemu trgovcu želimo na novem mestu dober uspeh. — Letos se nam je zelo lepo pokazala letina, namreč pri silji in sadju. Ali na žalost slabo sad prinaša, žito pa sploh nič, pšenica malo bolje. Saj stari pregovor pravi: Čim lepše se prikaže, tem manj sadu prinaša.

Dolnja Lendava. Te dni je odšel na počitnice g. dr. Klar s svojo soprogo. 14 dni ga ne bode doma. Gospodu narodnemu poslancu želimo, da se dobro počuti na svojih potovanjih in da se zdrav vrne zopet domov.

Lipovec. G. Mančec Matija, akademik na m. droslovni fakulteti, je v Ljubljani promoviral. Želi postati profesor. G. Mančecu iz srca častitamo!

Fükšinci. Dne 12. julija je prikazal novo sv. mašo vsemogočnemu Bogu č. g. Holzedl Anton. G. Holzedl je sin slovenske matere in nemškega očeta. Govoril mu je g. Neubauer, ženavski plebanoš, v nemškem jeziku. Slovensko pridigo bi moral opraviti g. Berden, martjanski plebanoš, pa je bil zadržan; vsled tega je ta pridiga odpadla.

Sv. Sebeščan. Naš g. župnijski upravitelj Bejek Janko se je vrnil iz Belja, kjer je obiskal naše delavce. Z obiskom je zadovoljen. O težkih razmerah, socijalnih in verskih, v katerih živijo naši delavci, bomo kmalu obširneje poročali. — Pri nemirih, ki so se godili v Franciji, je baje ubitih tudi nekaj naših delavcev. — Z mlatitvijo smo pri kraju. Namlatili smo zelo malo, vendar nekaj več kot na Ravenskem Prekmurju, sorazmerno namreč. — Tudi naše gorice so uničene. Sicer je tu največ šmarnice, ki tudi letos kaže dobro, pa vendar je naše Goričko zelo prizadeto in vina letos ne bomo imeli.



LUSTERI

boga izbira
okusna izdelava
ugodne cene
domača tovarna
Ivan Paspas i sinovi, Zagreb
Cenike pošljemo na zahtevo

Ga bomo naročali pač iz Dalmacije ali iz Baranje, kjer kažejo gorice izvrstno. — Jesenski pridelki kažejo dobro. Toče hvala Bogu nismo imeli. Tudi dežja imamo zadosti. — Vedno več naročnikov dobivamo za Francijo in upamo, da se število naročnikov tudi doma k novemu letu dvigne. Saj pa prinaša »Slovenski gospodar« novice iz vseh krajev in tudi novice iz naše Goričke vidimo v njem. — Gospod Klekl Jožef, župnik v Velikih Dolencih, je zelo bolan. Priporočamo ga v molitev!

Usodepolno igranje z ročno granato. Žizkovi v Andrijancih so orali in za orači je hodil 10letno sinko. Našel je na njivi ročno granato, katero je hotel odpreti. Z najdbo se je podal domov in je na hišnem pragu razbijal po granati, nevede, po čem da tolče. Naenkrat se je železo jajčaste oblike razletelo in drobci so zadeli fanteka po celim telesu. Nevarno ranjenega so prepeljali v soboško bolnico. Granata je obležala na njivi najbrž iz časov divjanja boljševiških tolpa pod proslulim Bela Kunom.

Huda nesreča z mlatilnico. V Filovcih so mlatili pri posestniku Lovrenčiču. Z vlaganjem snopja v stroj je bil zaposlen 24letni Alojzij Ošlaj iz iste vasi. Nnenadoma je Ošlaju spodrsnilo tako, da je padel z vrha mlatilnice med zobovje, ki mu je odtrgalo nogo pod kolenom. Reveža so takoj odpeljali v soboško bolnico.

Izsledena tihotapska družba. Orožniki v Puncicah so izsledili, da je prodajala cela družba iz Madžarske k nam vtihotapljeni tobak. Zandarji so prežali v noči na tihotapce in res so se pripeljali kar trije na kolesih. Na stoj pozvani so se zatekli v bližnji gozd, kjer jih zandarji niso mogli zasledovati. Na cesti so pustili kolesa in vrečo, v kateri je bilo 500 zavitkov, in pa košaro s 25 zavitki madžarskega tobaka za pipo. Po tablicah na kolesih so hitro imeli švercarje, ki so že bili večkrat kaznovani. Vti-

»Prišla, prišla. Saj Jerca je Pavlo pripeljala. Pa je kar hitro spet odšla. Rekla je, da bi rada bila doma, preden ulije.«

Čez nekoliko časa je pridrvela Kristina in zavpila pri durih:

»Ježeš Marija, nikjer je ni. V kamri je ni in nikjer v hiši je ni. Povsod sem jo iskala.«

»V tem dežju in ponoči vendar ni kam odšla,« je menil Ravnjak v skrbeh.

Zdaj so šli vsi Pavlo iskat, pa je niso našli nikjer. Tedaj se je oglasila Rozika v kuhinji in povedala, da je bila Pavla pred večerjo v kuhinji in da je spraševala, kje na pokopališču so mati pokopani.

»Potem ni drugače: na grob je šla — kar verjel bi, da je kaj takega,« je menil Miha.

»Kristina in Tončka,« se je obrnil Ravnjak k deklama, »hitro pojdita pa spravita Pavlo domov! Še zbolela bo, ko hodi v tem dežju zunaj.«

Kristina je vztrepetala in rekla v strahu:

»Moj Bog, ko se tako bojim! Ponoči ni prav hoditi na grobove; rajni tega ne marajo.«

Tudi Tončka se ni mogla spraviti. Tedaj sta se ponudila Florijan in Lipe:

»Pojdeva pa midva.«

Ravnjak je nekaj premišljeval, potem pa je rekel skoraj osorno:

»Sam pojdem, da vidim, kje je.«

Vzel je svetilko, ogrnil bukov jopič in odhitel proti cerkvi; dobre četrt ure in že je bil na pokopališču. Svetilko je nekoliko zakril ter zavil k stranskim durim, kjer je bil materin grob. Tedajci je začul tiho ihtenje in zagledal nekaj živega na grobu.

»Pavla!« je zaklical glasno. »Pavla, ali si ti?«

Vzkliknilo je; bil je Pavlin glas. Koj nato je reklo dekle:

»Za božjo voljo, ali ste vi? Ali ste prišli pome?«

»Seveda. V skrbeh smo si. Pavla, tako nespaletna ne smeš biti. Saj si vendar vsa mokra. Prehladila se boš; še sušico dobiš in nam umreš.«

»O že ne. Prej kdaj sem bila včasih še v hujšem zunaj.«

»Pojdi takoj! Domov greva.«

Rekel je to kakor gospodar, ki zapoveduje, in se obrnil ter odšel, dekle pa za njim kakor pes. Hitro sta hodila skozi vas in nista spregovorila niti besede. Ko sta prispela na kraj vasi, je Ravnjak obstal in dejal:

»Ali hodim prehitro, Pavla? — Tebe pa zebe. Vsa se treseš. Na, z mojim jopičem se ogrni!«

»Ne, ne,« se je branila, »saj mi ni treba.«

»Meni še manj. Zdrav sem, ti pa si prišla iz bolnišnice.«

Še preden je vedela, kaj in kako, jo je ogrnil. Potem je vprašal:

»Ali težko hodiš? Ali te naj vodim?«

hotapljene tobačne vreče so skrivali po koruzah in hodili v nezastraženem času po tobak, kate-rega so prodajali z malim dobičkom.

Kaj ste prinesli

iz Mariborskega tedna?

V okusni škatli opremljeno darilo, ki sem ga kupil pri veletvrdki A. Macun. 940



»Slehnik« na Mariborskem tednu. Mariborski Ljudski oder bo igral ob sodelovanju zborov, godbe in pevcev znani verski misterij »Slehnik«. Prireditel bo v Ljudskem vrtu in sicer 8. avgusta ob 8 zvečer, 9. avgusta (v nedeljo) pa ob treh popoldne. Igralci se vneto pripravljajo in bodo brez dvoma svoje vloge dobro rešili. Slikar g. Ussar pripravlja scenerijo, krasno gotsko pročelje cerkve. Vabimo slavno občinstvo, da se udeleži predstave igre, ki doživlja povsod po svetu velik uspeh. Prireditel v soboto zvečer je namenjena predvsem Mariborčanom, v nedeljo popoldne pa okoličanom in tistim, ki pridejo od daleč na Mariborski teden.

Sv. Anton v Slov. goricah. Tukajšnje Prosvetno društvo bo proslavilo dne 23. avgusta t. l. svojo 40letnico s celodnevno prireditvijo. Ob pol desetih bo slovesna služba božja s skupnim svetim obhajilom članstva. Popoldne je med izbranim sporedom na vrsti tudi sodobna igra »Podrti križ«. Vsa okoliška društva se naprošajo, da za ta dan ne prirejajo nobenih prireditev, obenem pa se vabijo, da se ta dan polnoštevilno udeležijo naše proslave, če mogoče že dopoldne, da tako veličastneje manifestiramo za idejo naše prave katoliške prosvete. Vsa društva, ki se bodo odzvala našemu vabilu že za dopoldansko slavnost, prosimo, naj prijavi svojo udeležbo glede skupnega obeda, kateri se bo preskrbel po zmerni ceni. Celodnevno sodeluje godba na pihala in domači pevski zbor. Vsi domačini in sosedje, posebno pa še ti slovenjegoriška mladina iz prosvetnih vrst se vabiš, da napraviš ta dan majhen izlet na prijazni in razgledni antonjevski griček, da tako skupno poživimo navdušenje za bodoče prosvetno delo. Fantje kolesarji, pridite na kolesih! Bog vas živi in na veselo svidenje dne 23. avgusta pri Sv. Antonu!

Vojnik. V proslavo 25letnice našega Prosvetnega društva priredimo v nedeljo, 23. avgusta, dopoldne velik prosvetni tabor. Govori predsednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec iz Maribora.

miru blaga pokojnica! Naj ti bo ohranjen blag spomin!

Sv. Barbara v Slov. goricah. V četrtek dne 23. julija smo pokopali Krajnc Marijo, po domače Kolarjevo Micko. Bila je več let v postelji ter je svojo bolezen potrpežljivo in Bogu vdano prenašala. Bila je dobra mati revežev in dobrotnica domače farne cerkve, kateri je kupila lepe oltarne svečnike in prekrasno monštranco, poprej s pokojnim možem Anzekom pa lep velik tepih. G. župnik se je ob odprtem grobu poslovil z ginjačimi besedami od pokojne dobrotnice naše cerkve. Sveti ji naj večna luč!

Sv. Urban pri Ptuj. Dne 18. julija 1936 je umrla posestniška hči Preložnik Julijana, ki je potrpežljivo prenašala bolezen skozi dolgih 18 let. Previdena je bila večkrat s svetimi zakramenti. Bila je naročnica »Slov. Gospodarja« in »Nedelje«. Pogreba so se udeležili sorodniki in znanci od blizu in daleč, tudi mnogo drugih jo je spremljalo na njeni zadnji poti. Med njimi sta se tudi udeležila pogreba orožnika brata France in Vinko, ki se nahajata v orožniški patrolni šoli. Rajna naj počiva v miru! Domačim pa izrekamo naše sožalje!

Sv. Martin na Pohorju. Nagloma se je raznesla po celi fari vest, da je v četrtek dne 23. julija zatisnil svoje trudne oči po dolgi mučni bolezni in spreviden s sv. zakramenti v 69. letu starosti dober krščanski mož Jurij Ačko, dolgoletni bivši župan, gostilničar in posestnik sedajnega posestva Počitniškega doma Kraljice Marije in brat g. Očka Jerneja, gostilničarja na Teznu pri Mariboru. Pogreb pokojnega se je vršil v soboto 25. julija, ob 10. uri predpoldne, ki ga je vodil domači g. župnik, in se ga je udeležila ogromna množica sorodnikov, prijateljev in občinstva. — Pred hišo žalosti sta se od rajnega poslovila g. Martin Kresnik in g. Leopold Vorša, poštar, ter z lepimi besedami orisala velike vrline rajnega. Dragega Jurija ohranimo v hvaležnem spominu! Žalujemo ostalim naše sožalje!

Sv. Jurij ob Ščavnici. V bolnici v M. Soboti je preminul 26. julija Martin Pelcl, posestnik v Rožičkem vrhu v župniji Sv. Jurij ob Ščavnici. Rajni je bil naš dolgoletni naročnik, dober krščanski mož, kateremu bodi Vsemogočni večni plačnik, preostalim naše sožalje!

Ljubečna pri Celju. Po nesreči na zastrupljenju je umrl v celjski bolnici kmečki sin Edvard

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Jurij v Slov. gor. V nedeljo, 26. julija, je po kratki mučni bolezni od kapi zadeta, sprevidena s sv. zakramenti mirno umrla Bičman Barbika, posestnica na Malni, stara 60 let. Bila je naročnica in zvesta čitateljica »Slov. Gospodarja« dolgo vrsto let. Njeno veselje je bila cerkev in vsakdanje težko delo doma in pri drugih. Najlepši del življenja je Barbika s sestro Nežiko preživela pri starših kot čislana viničarka. Po smrti staršev sta stopili v službo: starejša Nežika pri domačem g. župniku Rantaž, po njegovi smrti pa pri g. nadučitelju Slekovcu v Jarenini 8 let do njegove smrti. Barbika pa je pri sv. Be-

nediktu služila pri g. župniku Zmazeku 12 let, tudi do njegove smrti. S prihranjenim denarjem sta si kupili majhno kmetijo z malo a čedno hišico vrh hriba Malne, kjer sta se pečali z največjo pridnostjo s kmetijstvom in delom pri bližnjih kmetih. Njenega pogreba se je udeležilo mnogo ljudi kljub nujnemu delu. Rajno so spremile na zadnji poti članice Marijine družbe, katere zvesta članica je bila rajna od rane mladosti do poslednjega diha. Na sprevoz je prihitel tudi g. novomašnik, ki je svoji drobrotnici skazal čast na poslednji njeni zemeljski poti. Počivaj v

»O ne! Laže hodim sama.«

Hodila sta počasneje in dolgo molčala.

»Pavla, v mestu sem bil čanes, pa, žal, te nisem več našel,« je dejal čez nekaj časa.

»Moj Bog, ko bi bila vedela, da pridete, bi bila počakala,« je rekla. »Zakaj mi niste sporočili, da so mati zboleli? Zakaj me niti na pogreb niste pustili?«

»Samo zato, ker sem ti dobro hotel. Razburjenje bi ti bilo na škodi.«

Zopet sta umolknila. Ko sta se približala domu, ga je plaho vprašala:

»Ali ste kaj hudi name?«

»Kaj bom hud! Skrbiš me, skrbiš in bojim se, da ne zbolim.«

V tem sta prispela na Ravne. Z vseh strani so pritekli posli in vse vprek govorili:

»Pavla! Pavla!«

»Pavla, kaj si naredila?«

»Tako skrb si nam napravila!«

Ravnjak jih je umiril in velel Roziki, naj skuha čaj, Kristina pa, naj gre s Pavlo in naj gleda, da se čim preje spravi v posteljo. Pozneje mora Pavla tudi kaj jesti. Če jo bo zeblo, naj ji prinesejo še odej. — Pa ni bilo potrebno. Čaj jo je ugrel, burni dogodki tega dne so jo utrudili; zato je takoj zaspala in se zbudila šele pozno drugi dan.

Naslednje dni je Pavla vedno znova načela pogovor o rajni Ravnici in Kristina ji je morala na

drobno pripovedovati, kako je bilo zadnje ure. — Nekoč je dejala Kristina:

»Bojim se, da so lepi časi na Ravnah minili.«

»Zakaj?« se je ustrašila Pavla.

»Moj Bog, take, kakor so bili rajna mati, ne bo več na Ravne. Saj so nam bili vsem kakor prava mati. Osojnikova Lenčka, ki jo bo gospodar menda vzel, je prevzetna in samosvoja. — Jaz grem prvo uro, ko pride k hiši.«

Pavla je postala še bolj blede, kakor je že bila, in se je skrivaj zasolžila. Odslej se je skrbno varovala, da ni gospodarja na samem kje srečala, čeprav se ji je večkrat zdelo, da bi rad z njo govoril.

Ker z bolno roko, ki jo je imela še zmerom obvezano, ni mogla delati, je hodila vsak dan dvakrat v cerkev in je cele ure preklečala pred podobo Naše ljube Gospe pri stranskem oltarju. Nekega popoldne se je prej ko navadno vrnila in je šla v hišo ter obsedela pri Zgodbah svetega pisma. Vendar ni brala, ampak je samo listala po knjigi; misli pa so ji romale daleč nekje. Vsa družina z gospodarjem vred je bila na travniku, da bi vendar že spravili otavo, ki jo je dež že več ko enkrat premočil. Izenada je odprl duri, se ozrl in rekel dekletu, ki je zardelo:

»Malo počakaj, Pavla! Nekaj ti moram prinesiti.«

(Dalje sledi.)

vanje vzhodno afriške armade, ki čuva ter straži Abesinijo.

O vzrokih nesreče

krožijo različne vesti. Nekateri pravijo, da je začel velik kotel za nafto (petrolej) puščati. Odposlani so bili delavci, da kotel popravijo. Eden od delavcev bi naj bil iz neprevidnosti užgal cigareto in že je bil kotel v objemu plamenov, ki so se z bliskavico širili, zajeli vse pristaniške naprave, razna skladišča in med temi tudi municijsko, ki je povzročilo usodepolno eksplozijo. Ta prva razlaga nesreče je najbolj verjetna.

Zopet drugi trdijo, da so se priklatili v Masavo abesinski vojuni ter povzročili eksplozijo.

Ropan po zelo kratki in mučni bolezni, spreviden s svetimi zakramenti za umirajoče, je za vedno zatislil svoje oči v najlepših letih v 26. letu. Težko ga bodo pogrešali ubogi starši, ker je bil zelo delaven na polju in pri živini. Po cesti skozi Trnovlje je prijezdil konje. Med tem so prišli fantje nekje v Trnovljah do kratkega prepira in je nastal pretep. Eden od fantov ga je pičil z namiznimi vilicami in levo ramo. Radi vboda je nastalo zastrupljenje krvi, pridružil se je tudi šen in je 11 dni nato umrl. Naše sožalje staršem, bratom in sestram!



Št. Peter pri Mariboru. Velikega slovenskega tabora v Mariboru prihodnjo nedeljo 9. avgusta se šentpeterčani udeležimo v velikem številu. Zbirališče po rani službi božji pred cerkvijo. Tu se nam pridružijo tudi sosedje od Sv. Barbare v Slov. gor., z Dupleka, Grušove, nakar odkorakamo na čelu v Maribor. Taborske znake dobite na zbirališču. Pokažimo to pot, da smo Slovenci in da Slovenci tudi ostanemo. — Občinske ceste v Metavi in zvezne skozi Nebovo in Trčovo so v takšnem stanju, da so skoraj nesposobne za cestni promet. Naj občina spravi ceste vsaj v tak stan, kakor so bile pred letom 1930. Saj se od tega časa ni prav ničesar napravilo. Prosimo pa tudi nadzorno oblast, da da nalog občini, da se tudi za ceste v Metavi pobriga. — Med odlikovanci ob priliki 60letnice lavantinskega knezoškofa je tudi naš g. župnik imenovan za kn.-šk. duhovnega svetovalca. šentpeterčani svojemu duhovnemu očetu k temu odlikovanju najprisrčneje častitamo!

Sv. Barbara v Slov. gor. Pretekli ponedeljek, dne 27. julija, je naš g. župnik Josip Potočnik obhajal jubilej srebrne sv. maše. Že na predvečer je g. jubilantu v prisotnosti občinskega odbora z lepim nagovorom izročil vrli predsednik občine g. Kajnih lepo izdelano diplomu, s katero je bil preč. imenovan častnim občanom občine Korena za 18letno nesebično, požrtvovalno delovanje tudi na kulturnem in gospodarskem polju med tukajšnjimi župljani. Pevski zbor je zapel podoknico, grmeli so topiči, pritrkavali zvonovi, zažareli so kresovi ter naznanjali preko mej Barbarške župnije slovesnost srebrne sv. maše. Na dan jubileja smo pa kar tekmovali med seboj. Ob slovesnem vходу v cerkev je delala špalir šolska mladina pod vodstvom g. učiteljev in učiteljic, polnoštevilno so bili navzoči Marijin vrtec in Marijina družba z zastavami, občinski odbor, gasilska četa; vse se je poklonilo svojemu dušnemu pastirju. Lepa prostorna cerkev sv. Barbare je bila ta dan nabito polna. Prihitelo je ta dan na lepi hriček Sv. Barbare petnajst gosp. duhovnikov sobratov, kar je slovesnost še posebej povzdignilo. Lep je bil prizor, ko je g. jubilant daroval srebrno sv. mašo ob asistenci dveh mlajših duhovnikov, bivših svojih učencev. Tudi »Slov. Gospodar« se pridružuje župljanom, ter dobremu gospodu iskreno želi: Vsemogočni naj ga ohrani krepkega, zdravega, zadovoljnega do skrajnih mej življenja, da bi dočakal še jubilej zlate sv. maše.

Hajdina. Med nepotrebne reči na svetu spada gotovo tudi društvo, ki se skriva pod stanovskim imenom. Sraka s pavovim perjem. Člani tega društva so po veliki večini ne-kmečki ljudje; so namreč slikarski, kolarski, pekovski vajenci, gostilničarske device, najemniki, čevljarji, le dva člana sta kmečka sinova, seveda plemenitejši krvi! In čujte, to ne-kmečko društvo je v nedeljo dne 26. julija slavilo kmečki praznik.

Pri prvi gostilni v vasi so se zbirali, nato so s kosami in grabljami in bogzna s kakšnim orodjem, z godbo na čelu korakali na drugi konec vasi in se zatekli na gostilniški vrt. Vpitja je bilo več ko na pustnih maškeradah od treh let skupaj. Domače ljudstvo se je odtegnilo temu slavlju, a kolikor so že kot sosedje morali gledati košnjo, so dejali, da se to ne vrši v zmislu nauka Kristusovega, ampak po navodilih sovražnikov Cerkev; ime je postranska stvar. Tudi govorniki so pokazali svoje strupeno sovražstvo do Cerkev in do avtoritete, ploskati jim je morala pa tudi šolska deca, ki so si jo privabili na prireditve z raznimi lažmi. Potem se je do polnoči pilo in pelo, igralo in plesalo in še in še... To je kultura, ki bo kmeta odrešila, kaj ne? Toda, se že jasni; ljudstvo, ki je bilo sprva navdušeno za to importirano kulturo, že spregleduje in hrbe obrača nekmečkemu gibanju nekmečkih ljudi!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Občinske volitve so razpisane na dan 30. avgusta. Volilna borba se je že pričela. Prejšnji oblastniki v občini se pripravljajo, da zopet zasedejo svoje stolce: eden se baha, da bo žrtvoval par volov za agitacijo, drugi pa jurje, in tako bo že pijača za nakup duš, to je: glasov. Tako namreč modrujejo. A upamo, da velika večina volilcev v teh par mesecih še ni pozabila, kako so ti mogočnjaki zrali na občini gospodariti, da ni bilo njim v škodo, in pa tudi to, s kakšnim nasiljem so nastopali pri zadnjih občinskih volitvah, da so le zmagali. Volilci, edinost in sloga!

Apače pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Naša mlada gasilska četa si je dogradila svoj dom. Ob slovesni blagoslovitvi je pokrovitelj, g. ministra dr. Kreka, zastopal g. minister v pok. Ivan Vesenjaj, ki je Apačanom posebno dobro znan, ker si je ob strašnem požaru na Vidovdan pred 10 leti neumorno prizadeval, da je tolikim bednim pogorelcem izposloval in izprosil izdatnih podpor. Za domačim g. župnikom, ki je dom blagoslovil, je tudi g. minister izpregovoril lepe besede na mlado gasilsko četo, vse Apačane in še zlasti na mladino. Gasilec želimo, da si morejo kmalu nabaviti vso potrebno opremo!

Velika Nedelja. Ko obhajamo letos sedemstletnico naše fare, ne smemo pozabiti naših rajnih. Poleg drugega bo treba urediti tudi grobove na pokopališču, da obnovimo in olepšamo naše zadnje počivališče. Čuden in mučen vtis dobi sleherni, ki pride na pokopališče in vidi neurejene grobove, čez nje rasti plevel in travo, ki se mora potem kositi in uporabiti krma, zrasla na naših svojcev grobovih. Ali ni mesečno niti deset minut časa, da bi kdo iz hvaležnosti in pijetnega čuta do svojcev izpulil plevel z grobov?! Saj ni res, da mora samo za velike praznike biti pokopališče lepo. Ne samo za Vse svete, temveč tudi med letom — kar je ob obilnosti rož še bolj mogoče — bodi naše pokopališče cvetoč vrt, kamor bo z globokim spoštovanjem stopal sleherni domačin in tujec. Ob 700-letnici, ko se bomo spominjali mrtvih kakor ob Vseh svetnikih, se naprošate vsi, da pripravite grobove svojcev, jih osnažite in okrasite s cvetovi, da bo naša božja njiva pravi in lepi cvetoč raj.

Križevci pri Ljutomeru. Dne 30. avgusta imamo v tukajšnji občini občinske volitve. Vsi volilci zavedajte se, da so volitve v občinsko upravo velike važnosti. Zato vsi na volišče in volite može, katere si boste sami izbrali, poštene, pravične in tudi delavoljne člane JRZ.

Križevci pri Ljutomeru. Dne 15. avgusta se vrši pri nas kmečki tabor za Mursko polje in za Slovenske gorice. Vabljeni ste vsi člani krajevnih hmečkih zvez iz Ljutomerskega okraja, da se spoznamo ter da usmerimo svoje moči in želje v

enoten program za bodoče naše delo. Ob 8. uri bo sv. maša v župni cerkvi. Ob pol devetih otvoritev tabora, na katerem govorijo gg. minister Kulovec iz Ljubljane, minister Vesenjaj iz Maribora in Janžekovič iz Ormoža. Ob 10. uri volitev odbora okrajne Kmečke zveze. Vsi predsedniki in tajniki krajevnih Kmečkih zvez v okraju so vabljeni, da se zanesljivo udeležijo teh volitev. Na delo torej za našega kmeta!

Št. Andraž pri Velenju. List »Domovina«, ki prihaja v našo občino po zaslugi nekega JNS-arja, je v zadnji številki objavila neko neumestno kritiko glede imenovanja naše narodne šole. Ne da bi se smatrali dolžnim odgovarjati na ta dopis, vendar poudarimo, da so časi, ko je komandiralo par JNS-arjev našo občino in šolo, minili. Ugotavljamo to-le: Narodna šola je ljudska šola in le ljudstvo ima po svojih res izvoljenih zastopnikih pravico odločevati, kako naj se ta šola imenuje. Mi nimamo ničesar proti dosedanjemu nazivu. Hočemo le, da istega določi ljudstvo, ker komandirati se ne pustimo od nikogar.

Šmartno ob Paki. Že parkrat se je dogodilo, da so neki fantje, ki se ob sobotah zvečer zbirajo pri nekih vajah, po vasi kričali in vpili okoli polnoči. To se je zopet zgodilo pretečeno soboto 25. t. m. Kričali so do 3. ure zjutraj. Prav nič se ne brigajo, kaj rečejo mirni prebivalci, kako sodijo o njih omiki tukajšnji letoviščarji, častniki, ki se tu nahajajo itd. Prosimo županstvo, naj te »tiče« poduči, kako se morajo obnašati, ter jih zaradi motenja nočnega miru kaznuje. Imen ne bo težko zvedeti, saj je vsem dobro znano, kje se zbirajo in kdo so. Tudi se naj strogo postopa proti gostilničarjem, kateri dajejo pijačo čez policijsko uro. Prosimo, da se energično ukrene vse potrebno, da bo red in ponoči mir.

Velika Pirešica. Gasilska četa v Pernovem priredi na lepo nedeljo sv. Ožbalda dne 9. t. m. gasilsko veselico v gasilskem domu v Pernovem. Čisti dobiček je namenjen za pokritje dolgov na gasilskem domu. — Sadjarska podružnica v Galiciji je imela dne 26. julija v Zavrhu pri Matevžu šuperger svoj srečolov, katerega uspeh je bil zadovoljiv. Dobiček je šel za ureditev in vzdrževanje podružnične drevesnice. — Mladiška organizacija v Gornji Ponikvi se pripravlja na lepo slovesnost na dan 15. avgusta t. l. in misli imeti blagoslovitev novega mladeniškega prapora. — Smola dveh tatov. Dne 30. julija popoldne sta pri Peteku v Pirešici ukradla dve moški obleki ter približno 400 Din gotovine. Toda ta plen ni bil dolgo v njuni posesti, ker ju je žandarmerija v Mozirju zalotila pri prodajanju oblek ter pri pijančevanju. Bila sta takoj aretirana ter pripeljana na žandarmerijsko stanico v žalcu, od koder bosta predana sodišču. Okradeni Josip Obza je dobil še nazaj vso okradeno obleko in še tudi nekaj denarja, a ostanek pa sta tata porabila za potnino.

Sladka gora. Običajno romanje k Materi božji na Sladko goro se vrši tudi letos v dneh od 12. do 14. avgusta. Zunanost Marijinega svetišča je letos popravljena in bo gotovo razveselila romarje, ko ga ugledajo. Še notranjost (lepe Jelovškove freske) čaka obnovitve in veliki zvon bi še radi, da bo klical v hišo božjo in k Materi naši. Ko se še to posreči, bo Sladka gora zopet daleč na okrog najlepša in najbolj privlačna božja pot. S pomočjo romarjev je bila zgrajena ta impozantna cerkev, naj se je še tudi zdaj spomnijo vsi še živeči romarji, naj pomajajo k njej, ali če sami ne morejo, pošljejo svoj dar za prenovitev cerkve, oziroma za nabavo večjega zvona, da ne bo en zvonik čisto prazen. Ganljivo je gledati romarje iz Prekmurja, ki pridejo tako daleč peš, pretresljivo

je, ko se razvrstijo po celi cerkvi in leže v preplepi pesmi pozdravijo Marijo, presunljivo, ko zapuščajo 14. avgusta cerkev s pogledom vedno uprtim na Marijin oltar, s solzami v očeh in z nežno poslovilno pesmijo na ustnih. Tako mirnih, skromnih in pobožnih romarjev si veliko želimo in vabimo, naj zopet letos pridejo, kate-ri količkaj morejo. Žrtev je gotovo mnogo, pa dušnih koristi tudi. Prisrčno vabljeni pa so tudi čistilci Matere božje od blizu, zlasti iz vseh sosednjih župnij, da se odtrgajo vsaj za en dan od vsakdanjega dela in skrb pa posvetijo skrb svoji duši v romanju k Materi božji na Sladko goro!

Sv. Marjeta pri Rimskih toplicah. Tukaj imamo letno štiri sejme, ki se zadnji čas vedno bolj uveljavljajo. Tudi zadnji sejem dne 15. julija je bil dober. Da se ne morejo tukajšnji sejmi bolje razviti, je razlog v tem, ker ni tukaj mostne tehtnice za tehtanje živine. Prav bi bilo, da bi se za to pobrigala občina Sv. Krištof ali pa Marija Gradec, lahko pa tudi obe skupaj. Je vse eno, ali je tehtnica pri postaji Rimske toplice v Marijagraški občini ali pa v Šmarjeti v Krištofski občini.

Lokavc pri Rimskih toplicah. Najhujše smo bili letošnje leto prizadeti po vremenskih nezdah v celem okraju ravno pri nas. Dne 17. maja je toča okrog cerkve sv. Kolmana vse pobelila. Še hujšo škodo pa je povzročil naliv na Petrovo 29. junija, ko je z naših bregov odneslo vso rodovitno zemljo. Istotako je bila po nalivu prizadeta tudi sosednja katastralna občina Poneče, kjer jim je skoro popolnoma uničilo občinsko cesto, ki pelje na banovinsko cesto proti Rimskim toplicam. Vsled tega prosimo pomoči javna oblastva.

Laško. Dne 25. julija je obhajal 40letnico mašništva monsig. dr. Franc Kruljc, dekan v Laškem. Rojen je bil 11. 5. 1873 v Dobovi pri Brežicah, v mašnika posvečen 25. 7. 1896 po treh letih teoloških študij; 8. 5. 1906 je bil na graški univerzi promoviran za doktorja teologije. Od leta 1897 do leta 1903 je služboval kot kaplan v Šmartnem pri Šaleku, v št. Ilju v Slov. goricah in v Žalcu, od leta 1903 do 1907 pri sv. Magdalen v Mariboru, od leta 1907 do leta 1909 pa v mariborski stolnici. Istega leta 1. 3. je bil ustoličen za nadžupnika in dekana obširne laške dekanije, katero vodi že 27 let. Dekan g. dr. Kruljc je mož jeklenega značaja in neumorne delavnosti. Marsikomu znana znamenita laška cerkev, ki je bila precej zapuščena, je po njegovih zaslugah že temeljito popravljena od zunaj; sedaj se pa popravlja v notranjosti, kjer se bodo odstranili nepotrební zidovi. Nad 900 let stara cerkev bo nudila novo sliko. G. jubilar izven cerkve posebno deluje kot vođa cerkvenih organizacij, kakor Marijinih družb, tretjega reda in Katoliške akcije itd. Dekan dr. Kruljc se udejstvuje ne samo kot goreč cerkven govornik; izpod njegovega peresa je izšel molitvenik »Priatelj možem in mladenci«, ki je obenem stanovsko podučna knjiga za našo moško mladino. Leta 1927 je spisal šmarnice »Marija, vzor človeškega življenja«. Za svoje vzorno udejstvovanje na dušnopastirskem polju je bil imenovan od strani višje cerkvene oblasti za papeževnega tajnega komornika. G. jubilar, ki je še čil, zdrav in mladosten, želi cela nadžupnija kakor tudi vsa dekanija, da bi dočakal svoj zlati duhovniški jubilej v blagor vdanih mu župljanov. Bog ga ohrani do skrajnih mej življenja!

Sv. Rupert nad Laškim. Jaka: Ali si že slišal, Miha, da so naši sosedje Kalobčani svojo občino, katero so jim pofarji 1. 1933 vzeli, sedaj spet nazaj dobili? Miha: Res je, Kalobčani so se z malimi izjemami postavili kakor en mož, za-

htevali svojo pravico, in oblast je popravila krivico in jim priznala pravice. Jaka: Kako da Ruperčani še nadalje hrepenijo po lastni občini in da ni upanja, da bi se tudi njim vrnila pravica? Miha: Veš, Jaka, če brat brata izda, se mora zgoditi to, kar se je zgodilo Ruperčanom. Vsak pameten Ruperčan, ki danes na lastni koži vedno bolj čuti krivico, ki se je 1. 1933 zgodila naši stari občini, katero so razrezali na posamezne kose, vsak pameten človek danes obžaluje svojo zaspanost! Naši možje, ki so sicer dobri, pa so se dali preslepiti od širokoustnih samostojnežev, da so preklicali svojo besedo, dasiravno je nad 70% vseh bivših občanov zahtevalo staro občino. Vendar pa je nasprotnikom uspelo, da so premotili naše ljudi. Jaka: Jaz pa še vedno upam, da bo oblast poslušala pravične ljudi, ne pa politične mešetarje in bo ugodila veliki večini 70% vseh občanov! Miha: Bog daj, da bi tudi v naši občini zavladovala zopet pravica, saj smo siromaki že itak zadosti veliki!

Kako naj krajevne Kmečke zveze praktično delajo?

(Konec.)

Poleg tega bolj propagandnega dela pa je treba takoj začeti tudi s praktičnim. Poskrbite, da se bo izdelal približni načrt (idejna skica) in približni proračun. Ugotovite, kdo vse je dolžan prispevati za to napravo in sploh, kako urediti financiranje tako, da interesi ne bodo preveč obremenjeni.

V tej zvezi moram pa še nekaj silno važnega omeniti. Nobena stvar, ali naprava na svetu ne more zadovoljiti vseh ljudi, vsaj ne v enaki

meri. Poleg tega pa nam ne manjka ljudi, ki se vsled svoje starokopitnosti ali zavisti čutijo poklicane, da ovirajo sleherni napredek. Okrog takih se začnejo polagoma zbirati tudi ostali nasprotniki. Tako imamo brž dve akciji: Za in proti, in potem pobiranje podpisov, vloge, protesti, deputacije, — eni za, drugi proti. Koliko jeze in preprirov, koliko brezuspešnega dela!

Zato Vas nujno opozarjamo, da pri vsaki taki akciji morebitna nesoglasja med seboj poravnate, oz. nezadovoljneže in nergače na kak drug način potisnete v kot, da se boste lahko opirali na močno večino prebivalstva oz. interesentov.

V svojih pisemnih vlogah in prošnjah se ne smete omejiti le na to, da za neko stvar prosite ali jo zahtevate. Prošnjo ali zahtevo je treba vsestransko utemeljiti in opremiti s podatki v smislu prednjih navodil. Osebo pa intervenirajte le v izrednih slučajih.

Pri Vašem delu bodite vztrajni!

Stari znani pregovor pravi: Nobeno drevo ne pade pod prvim udarcem. Nobena, zlasti večja, stvar ne more biti izpeljana brez dolgotrajnega dela in priprav. Zavedajte se tega in nato opozarjajte tudi druge člane, ker se le prerado zgodi, da postanejo nestrpni.

Krajevne kmečke zveze! Na delo! Potrudite se in sestavite čimprej svoj delovni načrt! Pošljite ga na vpogled Osrednji pisarni Kmečke zveze. Iz štajerske pa okrožni pisarni KZ v Mariboru, Aleksandrova cesta 6-I. Tisto organizacijo, ki si bo med prvimi izdelala dober program, bomo na tem mestu javno pohvalili.

Navodila za praktično delo krajevnih Kmečkih zvez pa s tem seveda še zdaleka niso izčrpana. Zato se bomo ob priliki še kaj pomenili.

Ž e n s k i s v e t

Mati — vzgojiteljica.

(Nadaljevanje.)

Otrok ima vse polno dobrih in slabih nagnen, ki se potem v danih prilikah dalje razvijajo. Čim vestnejša in boljša vzgojiteljica je mati, tem manj se bodo kazale otrokove slabosti, ker bo pač vsa vzgoja usmerjena v dobro, pozitivno plat, ki bo dajala prednost razvoju dobrih sil v človeku.

Slabe lastnosti, katerih ne sme mati nikdar spregledati in jih mora dosledno zatirati, so: laž, iz nje izvirajoča kraja, trma in surovost.

Odkod in zakaj se pojavi pri otroku laž? Tu je več vzrokov. Če se je mati res posvetila svoji sveti dolžnosti — vzgoji, ji pač ne bo težko odkriti pravih virov in poiskati leka bolezni.

Morda obdaja otroka lažno ozračje že v domači hiši? Če nista oče in mati odkritosrčna do vseh, če otrok opaža prijaznost in sladkobesednost pred očmi drugih, za njih hrbotom pa obratno — moremo li potem pričakovati iskrenosti od otroka, ki je najboljši opazovalec in posnemovalce?

Dostikrat je res težko priznati resnico in ostati pri njej, a vseeno je lažje, kakor biti priča otrokovega spoznanja, da so njegovi starši lažnivci. Lažniva okolica izredno naglo vpliva na otroka, ki se ji prilagodi, da niti sam ne ve, kdaj. Starši, ki svojemu otroku obljublajo vse mogoče, a nikdar ne izpolnijo tega, ga navajajo v laž. Naš veliki vzgojitelj Slomšek je dejal: »Lažnivci in lažnivke si izrediš, ako jim obetaš, pa ne daš; ako vpričo otrok drugim obljubiš, pa obljube ne izpolniš; če otroka prehudo primeš, kadar kako škodo naredi; če se ti dobro zdi, kadar otrok prav na debelo govori, pristavlja in

hahlja, več pove kakor je res; kadar oče otrokom naroči: materi tega ne praviti, to zamlčati; ako jim pomagaš, da se izgovarjajo, ali jih celo pohvališ, da so se tako zvito odsekali, ako jim daješ med lažnivce hoditi in jih poslušati.«

Starši, ljubite vi sami odkritost in ne bo vam težko vzgojiti poštenih, resnicoljubnih ljudi!

Pri nekaterih otrocih opazimo izredno razvito domišljijo, ki jih privede tudi tako daleč, da v svojem pripovedovanju ne ločijo več resnice od izmišljotine. Tak otrok živi v svojem čudovitem pravljicnem svetu, ki mu ga pa ne smemo prehitro iztrgati, temveč ga moramo polagoma uvajati v resnično življenje. Nikdar ne smemo otroka v takem slučaju kaznovati, ampak ga lahko opozorimo, da ni vse to resnično, kar nam pripoveduje.

Otrok se zlaže pogosto tudi iz strahu. Včasih se mu kaj ponesreči, da kaj razbije ali podobno, in si tega ne upa priznati. To je dokaz, da naša vzgoja ni pravilna. Otroka moramo vzgajati v zaupanju, da bo vedno našel pri nas razumevanje in ljubezen, ne pa nevolje, obsojanja ter kazni, tako da si nam drugič ne bo upal priznati svojega dejanja, ampak si bo izmislil vse mogoče laži. Vzgojiteljica mora znati pravično presoditi vsa otrokova dejanja, potem je lahko uverjena, da ji bo odkritosrčno priznal svoj prestop, zlasti še, če bo našel pri njej zadostno mero ljubezni.

Posebno pozornost moramo posvetiti laži, ki izvira iz prijateljstva. Ta laž se pojavlja največ v šoli ali v zavodih, kjer biva dosti gojencev skupaj. Zalotimo jo pa tudi v domači družini, ko pomaga otrok na ta način svojemu bratu ali tovarišu pred kaznijo in ga zagovarja na vse mogoče načine ter ne prizna njegovega prestopa.

ka. Ta laž po svojem nagibu ni toliko pogrešena, ker je vzklila iz prijateljstva, a kljub temu je ne smemo prezreti, ker ne dopustimo, da iz prijateljstva klije neresnica. Otroka v tem slučaju opomnimo, da je mnogo lepše odkrito priznati resnico, kakor pa z lažjo zagovarjati prijatelja.

Otroka, ki se zlaže, ker se hoče maščevati nad kom ali mu škodovati, poučimo na lep način, kako nizkotno in človeka nevredno je maščevanje. Laž iz maščevanja se kaj rada pojavlja pri otrocih, ki imajo škodoželjne in maščevalne starše.

Pa tudi koristi si išče marsikatero dete z lažjo. Če opazi pri tem uspeh, se bo drugič prav gotovo spet poslužilo istega sredstva, ki mu je prvič pripomoglo do koristi.

Nekateri otroci pa so podvrženi bolezenski lažnivosti, ko lažejo vseppek in nimajo pri tem nobenih posebnih namenov. Lažejo pač, ker imajo bujno razvito domišljijo in še talent za izražanje. To laž je treba zdraviti kakor bolezen z veliko potrpežljivostjo, razumevanjem in ljubeznijo.

Ko zdravimo laž, moramo biti dosledno na delu. Nikdar ne smemo slepo gledati na otroka ter mu vsega verjeti. Poiskati moramo najprej vzroke njegovih laži — osvetliti ozadje — in potem se lotiti zdravljenja na najobširnejši način.

Snaga je prvi pogoj zdravja!

Zdravje je pol življenja!

Zračenje posteljnine.

Postelja je prostor, v katerem preživimo približno polovico svojega življenja, če ne mislimo na vse mogoče bolezni, ki nas pogosto priklenijo na posteljo za dolgo dobo. Zato je velike važnosti ravnanje z njimi in to zlasti v zdravstvenem pogledu.

Ker se nabere v postelji vedno dovolj prahu in zoprnega vonja po znoju, jih moramo pogosto in temeljito zračiti. Ponekod vidimo blazine, odeje in rjuhe po cele dneve na solncu. Razumljivo je, da homo s pretiranim izpostavljanjem vročemu soncu posteljnini več škodili nego koristili. Še mnogo slabše pa je, če nikoli ne postavimo žimnic, pernic in odej na sonce in zrak. Človeško telo izpariva pot, ki zaide v puh in se ga navzame vsa posteljnina. V perju, zlasti v puhu, se zaplode bacili, ki so nevarni v bolezni. Zelo zoprno pa je tudi sam vonj po potu, ki te objame zvečer, ko se vležeš v posteljo, če je nisi čez dan dobro prezračila.

Vsako jutro moramo posteljo razgrniti ter razložiti posamezne kose po stolih, če je mogoče tako, da jih obseva jutranje sonce. Okna odpremo na stečaj. Prepričani smo, da najprej odnese ves neprijeten vonj. Če se posteljnina dobro prezračila, se nam zdi zvečer kot sveža in se z ugodnim občutkom vlečemo k počitku.

Kadar pa mislimo na temeljito čiščenje naših postelj, si izberemo neprevroč, vetroven dan in znosimo vse na prosto, kjer vse stepemo, skrtačimo in prezračimo. Zračenje ob mrzlih dneh je istotako priporočljivo.

Če pravilno ravnamo s posteljnino, si jo dolgo časa ohranimo v dobrem stanju, a poleg tega si tudi v zdravstvenem oziru koristimo.

Snaga pri molži.

Nikoli ne moremo dovolj poudariti, kolike važnosti je snaga zlasti pri molži. Da se nam mleko pokvari, da nima prijetnega okusa, da tudi sirovo maslo ali sir nista dobra, temu je največkrat kriva nesnažnost.

Predvsem moramo poskrbeti za zračne, svetle in snažne hleve. Krave morajo imeti suho in čedno ležišče. Na mokri in umazani stelji ne more biti snažna živina. Zato moramo gnoj spravljati sproti izpod živine ter ji dobro nastiljati.

Hlev je treba večkrat prezračiti, zlasti pred molžo. To je priporočljivo radi tega, ker se razredčijo plini, ki se naberejo v hlevu, predvsem amonijak. Ti plini vplivajo slabo na živino in na mleko.

Predno pričnemo molzti, moramo kravi očistiti vime z mlačno vodo ter ga obrisati s snažno krpo. Opazila sem že, da je dekla umivala vime v golidi, v katero je potem namolzla mleko. Da to ne odgovarja higijenskim predpisom, mislim, ni treba še poudarjati. Posoda, v katero molzemo, mora biti povsem čista, prav tako roke in obleka, ker se z umazane obleke hitro zanese nesnaga v mleko.

Pomolzti moramo mleko do zadnje kapljice. Vsaka ve, da je zadnje mleko v vimenu najboljše, ker ima največ tolišče. S temeljito molžo koristimo tudi kravi, ker se kaj rade pojavijo v vimenu bolezni, ako površno molzemo.

Pomolženo mleko precedimo v čiste posode in ga shladimo, ako ga takoj ne skuhamo, ker sicer se nam ob veliki vročini rado skisa. Hranimo ga tudi na hladnem prostoru.

Ne uživajmo vročih jedi!

Če uživamo prevroča jedila, si pokvarimo želodec in zobe. Ako hočemo imeti od zaužite hrane pravo korist, jo moramo dobro prežvečiti, da se v ustih porneša s slino. S tem olajšamo delo želodcu. S prevročo hrano si lahko nakoplujemo želodčno bolezen, ki se čisto razvije v raka.

Zelo škoduje vroča jed tudi zobem. Sklenina ali email, s katero je zob zavarovan, vsled vročine rada razpoka in zob začne počasi razpadati. Posebno nevarno pa je za želodec in zobe, če po topli jedi pijemo mrzle pijače.

Marsikdo si ohlaja jed s tem, da piha v njo. To opazujemo čisto pri materah, ki hranijo otroke. Mislim, da vemo vse, da ima vsak človek v sebi nešteto bolezenskih kali — bacilov in to tudi zdravi ljudje, ne samo bolniki, ki jih s pihanjem izdihava v jed. Tako pridejo te kali v otrokova usta, v želodec in čreva, kjer morejo povzročiti marsikakšno bolezen. Pa tudi prav posebno lepo ni, pihati v jedi. Bolje je nekoliko počakati, jed premešati ter jo postaviti na hladen prostor.

S pravilnim ravnanjem pri naši prehrani bomo mnogo pripomogli k našemu zdravju.

Zdravilna vrednost sadja.

Dostikrat smo že slišale, kolikega pomena je uživanje sadja za našo zdravje. Sadje vsebuje posebne snovi, ki so izredne važnosti za človeški organizem. Z njim si moremo celo zdraviti različne bolezni.

Znano je, da je zlasti grozdje bogato na redilnih in zdravilnih snoveh. Za čiščenje krvi zaužij vsako jutro približno pol kg črnega grozdja.

Jabolka so priporočljiva proti glavobolu. Če si duševno utrujen, ti bodo jabolka to utrujenost pregnala. Zelo dobro učinkujejo tudi proti zaprtju.

Gosto kuhane jagode so dobro zdravilo proti črevesnemu katarju.

Kuhane brusnice s sladkorjem so dobro sredstvo proti kašlju, posušene brusnice učinkujejo proti driski, v žganju namočene pa olajšajo bolečine v trebuhu.

Za ljudi, ki trpijo vsled nerednega delovanja črev, je priporočljiva sadna kura, pri kateri mo-

ramo vztrajati precej časa, da dosežemo zaželjen uspeh. Zvečer, preden gremo spat, pojemo par radičevih korenin, ki jih dobro zabelimo. Zjutraj na tešče zaužijemo jabolko, spomladi pomarančo, a pozimi smokve. Dobro je tudi, če to sadje uživamo menjaje, n. pr.: danes zjutraj jabolko, jutri smokve, potem pomaranče itd. To je treba včasih ponavljati par tednov, uspeh dosežemo prav gotovo.

Posebni ljubitelji sadja so otroci. Ne prikrajšujmo jim tega užitka, saj jim z njim le mnogo koristimo! Uživajo naj sveže, kuhano in konservirano sadje v vseh letnih časih.

Peter Rešetar rešetari.

Koračnica JNS. Na zadnji seji je JNS določila tudi svojo koračnico. Vzeli so znano besedilo: »Star soldat po cesti gre, čik pobere in ga sne.«

Manifest JNS. G kolega Pero je izdal manifest, ki ni fest! Prejšnji JNS se zahvaljuje za njeno delo! S tako zahvalo stopa sedaj pred narod, ki naj veruje, da je sedaj JNS nova! S tem manifestom ga je moj kolega zelo polomil. Jaz mu ne morem pomagati, ako ima takega čudovitega tajnika!

15letna šola. V Belgradu so vpeljali novo šolo. Če kdo strelja na ministrskega predsednika in ga ne zadene, mora hoditi 15 let v šolo, da se to nauči.

Nov parlament. Naš novi parlament bo že star, ko ga bodo otvorili, tako dolgo ga že zidajo. Sedaj ga pa spet ne bodo mogli otvoriti, ker ga morajo zaradi novih razmer prezidati. Voja Lazič je namreč vpeljal navado, da vsak poslanec lahko tvori klub in da mora imeti svoje klubske prostore. To prakso so sedaj začeli tudi drugi vpeljavati in tako dobijo v parlamentu — zastoj stanovajne! Isto prakso je vpeljal tudi Arnavtovič, ki ima sedaj tudi svojo lastno celico, katero si je zasigural kar za 15 let.

Vodja francoskih socializtov pride v Jugoslavijo, da bo videl, da je res, da ima tudi vodja jugoslovanskih socializtov palače in bogastva, kakor jih ima on.

Nemci so veliki reveži! V Berlinu nimajo ognja in tako so morali sedaj posebni tekači iz Grčije, Jugoslavije, Madžarske, Avstrije in Češke slovaške ponesti baklo v Berlin, da so tam zopet lahko našgali ogenj.

Kaj se godi v Španiji? Večtedenska bikoborba.

Zborovanje Društva narodov. Za izpremembo so velesile napravile zborovanje društva narodov v zraku in sicer nad španijo, kjer se srečujejo aeroplani vseh teh velesil. Kot pozdrave so vpeljali precej vroče poljub na razdaljo skozi strojne puške.

1000.— Din

je izplačala

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

vdovi gospoda Ivana Drahtschneiderja, ki ga je ubila elektrika pri snemanju zastave. Pokojni je bil celoleten naročnik »Nedelje«, za katero je plačal Din 24.— v januarju. Ko se ob tej priliki zahvaljujemo Vzajemni zavarovalnici in jo vsem toplo priporočamo, prosimo vse naročnike, da opozorijo na zavarovanje »Nedelje« celoletnih naročnikov svoje prijatelje in znance!

Poslednje vesti.

Politične novice v drugih državah.

Uporniki pred Madridom — vlada se seli. — Uporniki so pred vrati španske prestolice, kjer vlada velik nered in je levičarska vlada sklenila, da se preseli v Valencijo. Uporniki so dosegli tako velike uspehe, da je Madrid pred padcem in bo s tem tudi konec grozne državljanske vojne.

Domače novice.

Govorniki na slovenskem taboru v Mariboru. Na slovenskem taboru v Mariboru v nedeljo dne 9. avgusta bodo govorili: ministra gg. dr. Krek in Jankovič ter glavni tajnik JRZ Smodej iz Beograda. Od domačih govornikov: dr. Leskovar, Spindler, Kristovič, dr. Veble, dr. Miller in eden od obrtnikov.

Prva partija težkih volov iz mariborske okolice poslana v Nemčijo. Mariborska tvrdka Boštjan Filipančič je dobila dovoljenje za izvoz težkih volov v Nemčijo. Prva partija v mariborski okolici kupljenih 40 volov je bila iz Maribora odposlana 3. avgusta popoldne. En par volov je tehtal 1850 kg in ga je plačal g. Filipančič po 5.25 Din 1 kg. Ostali voli so bili pa plačani po 4 Din 1 kg. Za prihodnji teden se zopet pripravlja nadaljni izvoz. Živinorejci po mariborski okolici bodo za bodoče lahko prodali dobro rejeno živino po boljših cenah, ker ima tvrdka Filipančič izvozna dovoljenja še za nekaj mesecev.

Avtomobilska nesreča. Dne 3. avgusta je privozil avtobus z izletniki za Dunaj na Križevski klanec pri Stranica h krog ovinka. Naenkrat se je pojavil pred avtobusom voz premoga, ki je vozil iz Stranic v Konjice. Poleg voza je stopal Elvard Bornšek, posestniški sin iz Stranic. V istem trenutku je še privozil iz Konjic drugi voz, naložen z lesom. Šofer ni mogel avtobusa zavreti, Bornšek je skočil za svoj voz, da bi ga zavrl, a že je zadel vanj avtobus tako, da mu je zdrobil obe nogi in lobanjo. Bornšek je po prepeljavi v celjsko bolnico umrl. Avtobus je bil toliko poškodovan, da potniki niso mogli nadaljevati vožnje.

Tovorni avto v občestni jarek. Med Sv. Marjeto ob Pešnici in Mariborom se je 3. avgusta splasil tovornega avtomobila v kmečki voz vprežen konj. Radi plašenja konja, katerega je držala ženska, je šofer prevoznika Jakoba Kavčiča iz Zgornje Polskave avto v poslednjem hipu tako zavrl, da ga je vrglo s ceste v jarek. Avto je bil naložen z zaboji radenske slatine. Šofer in njegov oče sta dobila pri nesreči lažje poškodbe, avtomobil je močno poškodovan.

S streli in kamenjem. S prestreljenim želodcem in z ranami na glavi je bil prepeljan v mariborsko bolnico 24letni delavec Andrej Babič iz Ruš. Težko poškodovan trdi, da je bil na povratku iz vinotoča v spremstvu prijatelja napaden od treh neznancev, ki so oddali nanj tri strele in povrh so ga še obsuli s kamenjem.

Smrtno zastrupljenega z ogljem so našli v stanovanju v Ločici pri Polzeli 58letnega krošnjarja Alojzija Jesenko. Gre za nesrečo.

Dopisi.

Sv. Marija v Puščavi. V našem slavnem svetišču Matere božje praznujemo letos kar dva dni skupaj, namreč 15. in 16. avgusta. Dnevni red bo sledeči: 14. avgusta ob treh popoldan pričetek spovedovanja. Ob sedmih zvečer pridiga in pete litanije, nato spovedovanje do devetih zvečer. 15. avgusta ob štirih zjutraj pričetek spovedovanja. Ob petih tiha sv. maša in sv. obhajilo. Ob šestih pridiga, nato peta sv. maša, po sv. maši darovanje za stroške pri obnovitvi

cerkve. Ob osmih tiha sv. maša. Ob desetih pridiga, nato peta sv. maša, po sv. maši darovanje v isti namen kot zjutraj. Ob treh popoldne litanije Matere božje, potem spovedovanje. Ob sedmih zvečer pridiga in pete litanije Matere božje, potem spovedovanje do devetih zvečer. V nedeljo dne 16. avgusta ostane dnevni red dopoldan kot na praznik 15. avgusta. Za prenočišča ni treba biti v skrbi. Okoliški kmetje vas bodo radi vzeli pod svojo gostoljubno streho. Cerkev ostane tudi obe noči odprta. Pridite, Marija vas kliče!

Marija Tolažnica v žetalah. Letošnje pobožnosti v naši romarski cerkvi se bodo vršile takole: Od 15. do 23. avgusta bodo vse sv. maše tukaj. V ponedeljek dne 17. avgusta, pridete 2 procesiji iz Ptujске gore in iz Stoperc, katerim se pri cerkvi pridružijo romarji z Rogatca, Sv. Roka in Sv. Florijana. V soboto dne 22. avgusta ob treh popoldne začetek spovedovanja, ob sedmih pridiga in slovesne litanije Matere božje, v nedeljo dne 23. avgusta sv. maše od 5. ure naprej. Pobožnost se zaključ s slovesno sv. mašo ob desetih.

Prireditve.

Pevsko okrožje Dravsko polje, ki pod okriljem Pevske zveze že tretje leto prav živahno deluje, je svojo razgibanost ponovno pokazalo s skupnim koncertnim nastopom v nedeljo dne 26. julija, ko so vsi trije okrožni zbori nastopili na prostoru dekanijskega dvorca v Hočah. Sodelovali so cirkovski, šentjanski in domači hočki. Številne druge prireditve v okolici so bile vzrok, da zbori niso nastopili polnoštevilno, pa je vendar ob skupnem nastopu zadonela naša pesem iz 100 grl. Vse priznanje gre pevcem in pevkam, ki so vendar v pretežni večini sedaj od ranega jutra do poznega večera v potu svojega obraza zaposleni pri poljskem delu, utrujeni žrtvovali večerne ure vzvišeni pevski ideji.

MALA OZNANILA

Sprejemem majerja s 6 delavnimi močmi. Ločičnik, Koroška cesta 106, Maribor. 952

Iščem starejšega viničarja z malo družino za november. Ponudbe pod »Poštenost« na upravo lista. 936

Rabim služkinjo za kmečka dela. Pepca GorNIK, posestnica, Ruperče, p. Sv. Marjeta ob Pešnici. 934

Hlapec, ki mora opravljalati 1 konja in 2 živadi, se takoj sprejme. Mühleisen Elizabeta, Metava št 27, Sv. Peter pri Mariboru. 938

Gospodična, dobro izobražena, srednjih let, želi službo k samostojnemu gospodu ali gospej. Dopise na upravo lista pod šte. 35. 909

Hlapca pridnega k živini in za vsa poljska dela sprejme takoj župni urad Sv. Vid pri Ptuj. 941

Mlad zakonski par išče viničarijo, z večletno prakso, z 2 že odraslimi otrokoma. Naslov v upravi lista. 946

Zanesljivega konjskega hlapca z dežele sprejme Šepec, Maribor, Grajski trg 2. 947

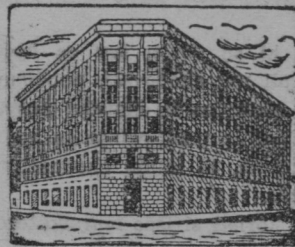
Ženska, delavna, pošena, srednjih let, se sprejme za gospodinjstvo v večji trgovski hiši za stalno. Vpraša se v Mariboru, Usnjarska 2, pri lastniku hiše. 942

Sprejemem pošteno kmečko deklet od 15 do 25 let staro v stalno službo. Nastop 14. avgusta. Maribor, Ketejeva ulica 22. 948

Viničarja z 5—6 delovnimi močmi sprejme Mara Oset, Rošpoh 103, Maribor, Kralja Petra trg 6. 949

Kravarja, dobrega in starejšega, sprejme Brecl, Šober 43. 950

Šivalne stroje in kolesa, nova in rabljena, z garancijo, prodaja mehanik Draksler, Vetrinjska ulica 11. Sstotam en Singer stroj za plahte in pedplate šivati. 955



VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI

ZAVARUJE:

POŽAR
VLOM
STEKLO
KASKO
JAMSTVO
NEZGODE
ZVONOVE
ŽIVLJENJE
KARITAS

Vsak slovenski gospodar zavaruje sebe, svoje in svoje imetje le pri naši zavarovalnici. 167

Jedilnice, spalnice, kuhinjske opreme, stolce kupite v solidni izdelavi najceneje pri Fr. Novaku, Maribor, Koroška 8, Vetrinjska 7. 944

Mošna esenca, izvrstni izdelek, za izdelovanje jako dobre in zdrave domače pijače z izvrstnim okusom. Cena steklenici 20 Din. Dnevna razpošiljatev. Drogerija Ivan Pečar v Mariboru, Gosposka ulica 11. 945

Oglas. Občina Limbuš prodaja po zelo ugodni ceni že rabljen, devetvrstni sejalni stroj znamke »Beta«. Glede cene je vprašati v občinski pisarni občine Limbuš. — Uprava občine Limbuš. 954

Trpežno blago po 5 in 6 Din se dobi v trgovinah Senčar, Mala Nedelja, Ljutomer in Štrigova. 952

Posojilnica na Frankolovem, r. z. z n. z., sklicuje za dne 24. avgusta 1936 izredni občni zbor, ki se bo vršil navedenega dne ob 18. uri v zadružnih prostorih z naslednjim dnevnim redom: 1. Poročilo načelstva. 2. Sklepanje o spremembi pravil. 3. Določitev prispevkov članov. 4. Slučajnosti. Ako ta občni zbor ob navedeni uri ne bi bil sklepčen (ena desetina članov), se vrši na istem mestu in z istim dnevnim redom drug občni zbor, ki bo sklepal veljavno brez ozira na število prisotnih in zastopanih zadružnikov. 953

Petančič Davorin:

Svete gore.

Povest.

»Lepa je!« so zatrjevali eden za drugim. Vse drugo, kar so jim veselega pokazali pajaci, je izginjalo iz spomina in ostajala je samo čarobna pevka in njena pesem. V tej je bilo nekaj domačega, hribovskega, naravnost Gorskega. To so čutili in domeli preprosti ljudje. Ob koncu je nastopila še enkrat in zapela — slovensko, vaško popevko o domu. Pridobila je vse in jih napolnila s čuvstvi.

Lojze je slonel ob ranti in zrl nepremično vanje.

»Kakor da bi bila Mara, kakor da bi ona pela! Oh, da bi...« Zagrabila ga je bodeča želja, da bi jo videl in slišal. Še pogled v njene oči in je ni bilo več. Predstava se je končala.

»Jutri zopet!« so upali ljudje, pa so upali zastonj. Proti polnoči je potihnilo življenje. Ljudje so posedli okoli ognjev in se zatopili v pogovore. V cerkvi so popevali vso noč. Okoli stojnic so zgrnili platnene strehe do tal. Konjički so hrzali privezani za kramarske vozičke. Po klopih so sedele še posamezne družbe in se počasi odpravljale. Gorski so čuli vso noč in se pripravljali za drugi dan.

Tudi v šotoru tujih umetnikov se je naselil molk. Tedaj je hušknila črna postava izza ogla, se pritisknila k temni steni iz vejevja in drsala ob njej do hlevov, zavila navzdol in se zaletela za vrtom k zadnjim vratom hiše...

Zadihala je in se odsopla, kakor da bi nosila dolgo pot težko breme. Črna postava. Roka se je stegnila, ovila rahlo okoli kljuge in obstala, kakor da bi ne upala odpreti.

»Tu sem zdaj!« Mislila sem, da se bom vračala kakor kraljica, pa sem ubežala revna in pribežala, da bom prosila milosti!...«

Srce je bilo neurejeno in tolklo, kakor da bi hotelo skočiti iz prsi. Roka je vztrepetala in dlan je krepko stisnila kljuko. Počilo je in na trati se je zabelila široka svetla proga.

Še nekaj korakov... Vrata v veliko izbo so odprta... Kako to domače diši po čebuli in jeshu. »Dober večer!« zapoje visoko, da osupnejo vsi. Pepa nemi.

»Ta dolga obleka kakor za pust!« ji vpade. Lojze poskoči iz kota; se postavi pred — tujko in gleda.

»Kdo ste?«

Ona ne odgovori:

Lojze ji zre v oči.

»Vi ste pevka, kaj ne? Pepa, saj sem ti pravil. Gospodična ima take oči, kakor jih ima naša Mara.«

»Mara?« zastavijo vsi.

Tujka odpne zaponko na prsah in izvleče listek, obledel in zmečkan in ga pomoli Lojzu.

Listek je sveta podobica Matere svetogorske.

»Mara!« plane iz Lojza in jo objamo.

»Mara!« zavriska Pepa in pridruži se ji Mihov glas.

»Skrijte me, da me ne dobe!« prosi ubežnica.

»Naj kdo pride! Vržem ga, da bo dalje padel kot vidi!« se hrusti Lojze in je ne izpusti, sestre Mare.

Pepa jo drži veselo kakor igračo. Še Miha poskoči z mesta in do nje, ki je tako čudovita za vse... Še zanj, ki se nista trpela nikdar. Zdaj jo ljubi, sestro.

»Mara, krivico sem ti storil!« brundajoče poje Mihova beseda, ki je opravičilo in prošnja.

»Kaj se boš, ko sem bila sama kriva!« Glas ji zveni in bridko izveneva.

»Skrijte me, da me ne dobe. Pobegla sem. Jutro bo skoro in pogrešili me bodo.«

»Brž, na podstrežje na mojo postelj,« ponuja Pepa, Miha išče luč in Lojze jo vodi.

»Pa kje je Lenčka?«

Vsi trije molče, ker jim je težko.

26

»Ah spi! V jutro bo vstala in pošljemo jo k tebi!« Si izmisli Miha, robavsast navadno, da je ne bi Lenčkina nesreča potrla takoj ob prihodu.

»Samo pogledala jo bom.«

Odgrne ji lice in ga presodi:

»Joj, kako je bleda, kakor da bi bila bolna na smrt.«

»Ne, trpi preveč, veš Mara. To bo že preminilo«, de Miha obzirno.

Lenčka je spala in dihala globoko. Vsi zro v njeno obličje. Bratje in sestre so se združili v jutru velikega romanja...

Praznik pobožnih duš. Cerkev poje in vriska, orgle valove v mogočnih glasovih... Srca polna in duše bogate pri vseh...

Pridiga dekan z belimi lasmi in neizmerno dobroto v obrazu, da vsi čutijo, da jim je oče in še več! Njegov glas je doneč, prijeten za uho in dober za srce.

»Čudež ste doživeli že vsi. V boleznih dušni ali telesni, v nesreči v družini ali pri živini... Marija daje srečo ljudem v vsem. Če treba izprosi kruha človeku, mu pomore, da bergljo odloži, očeta ali mater ti s postelje dvigne. Sliši vsako prošnjo in jo usliši, če je Bogu povšeči. Komu pa še ni duše umila, če je za to prosil, ga na pravo pot obrnila, če je hotel? Poglejte v srca in povejte! Vsi...«

Grofica na stranskem koru:

»Čudež me je smrti otel!«

Janez v klopi:

»Čudež mi je novo življenje dal!«

Miha ob njem:

»Čudež, da se je Mara, ki mi je sestra, srečno vrnila in je ni tujina pogubila.«

Vsak najde svoj čudež...

»Zato: novo svetišče ji bomo pozidali.«

Govore vsa srca:

»Da!«

»Bomo molili zato in darovali od svojega njej, ki je Mati naša vedno in povsod!«

Usta šepetaje pritrujejo:

»Dali bomo!«

Zunaj pa gre kakor vihar:

»Novo cerkev bomo zidali Mariji. Veliko in lepo, kakor se ji spodobi. Dvor bomo postavili kraljici!«

»Predstava! Predstava!« vpije kočijaž, grbav in grd z nerodnim cilindrom.

Mladi fant, umetnik iz tujine, pa hodi besen kakor nor med stojnicami vpije in kriči v svoji sladki govori.

»Dio mio!«

Zagrabi grbavca in ga vleče s seboj k Lojzu, ki se vrti med stoli in mizami. Prinaša, naliva in hiti. Tončka vsa v sopenju ga komaj dohaja.

»Kdo je tukaj gospodar v hiši?« hruli grbavec, kakor siten golob.

Lojz se ustavi nagrdi svoj lepi in svetli pogled in reče oblastno:

»Jaz!«

Kočijaž nafrkne nos, da bi pozornost vzbudil. Lojz se malo obregne:

»Nos si popravi, da ti ne odpade!«

Mali pogrkne nevoljo in zine:

»Ali je mogoče pri vas naša pevka?«

Lojz ustvari zaničevalen izraz in sikne pikro:

»Imejte svoje ženske! Mi imamo svoje, le te nam v miru pustite!«

Odide in se povrne zopet in zopet:

»Morda je pri vas? Poglejte!«

Lojz zapiči prst in ga odžene:

»Beži, ne poznam šale.«

»Kako se je Lojz naredil zadnji čas! Ves je drugi, sam svoj in ponosen, kot mora biti fant z grunta,« govori Tončki srce.

(Dalje sledi.)

Italijanski izdatki za abesinsko vojno.

Nemci so preračunali, da je izmetala Italija za vojno z Abesinci 18 milijard lir.

Abesinski vstaši nadaljujejo z napadi.

Poročilo iz Addis Abebe od 28. julija pravi: Uporniške tolpe pod poveljstvom rasa Avere, sina rasa Kase, so napadle italijanske čete, ki stražijo cesto iz Desija v Addis Abebo. Italijanske čete so jih s pomočjo domačega prebivalstva pognale v beg. Abesinske čete so izgubile 1000 mrtvih in ranjenih.

Prvi italijanski dnevnik v Addis Abebi.

Pred kratkim je izšla v abesinski prestolnici prva številka dnevnika, ki se imenuje »Il Giornale di Addis Abeba«. List je po zunanji obliki enak evropskemu dnevniku. Dnevnik prinaša politična poročila, obnavlja dogodke v Addis Abebi in posveča posebno pažnjo sportu. Za naročnino bo listu predla slaba, ker Abesinci ne znajo čitati in jim bo ostal novodoben dnevnik španska vas.

Za poletje in vroče dneve Ostanki

mariborskih tekstilnih tovarn brez napak, pristno barvni, »Paket serija S«, vsebina 15—21 m primo oxfordov, touringov in cefirjev za moške srajce, vsak kos najmanj 3 m, dalje »Paket Serija S/o« isto tako 15—21 m za ženske pralne obleke, dečve (Dirndl) v najlepših barvah, predpasniki itd. Vsak paket poštne prosto samo Din 107.- Za isto ceno »Paket serija P«, vsebina 15—20 m platno, posteljnina, žensko, moško in namizno perilo barvasto, ter »Paket serija P/I« 10—15 m istega najfinjšega belega blaga. Neprimerno vzamem nazaj in zamenjam. Daje najcenejše blago za vsa moška in ženska oblačila. Vzorci brezplačno.

»KOSMOS«
razpošiljalnica ostankov
MARIBOR, Dvořakova
cesta 1. 1003

Kdor oglašuje,
ta naprepuje!

MALA OZNANILA

RAZNO:

Cement, strešno opeko, kose, koruzo, moko, specerijsko in manufakturno blago nudi najugodnejše trgovina Zdolšek, Sv. Jurij ob južni železnici. 686

Plačujem odpadke železa, baker, medenino, svinec, litino, stroje, cevi, vse uporabljivo železo, po najvišji ceni. Justin Gustinčič, Maribor, Tattenbachova ulica 14. 788

Prodajam rentabilno posestvo 147 oralov, hišo, gospodarsko poslopje na obiskanem tujsko-prometnem Pohorju za 360.000 Din. Ponudbe na upravo lista pod »Letovišče«. 935

Vinske sode polovnjaške prodajam. Štemberger, Bezena, Ruše. 917

Hranilne knjižice vseh posojilnic in bank kupimo. Gotovina takoj. Bančno kom. zavod, Maribor, Aleksandrova cesta 40. Za odgovor 3 D v znamkah. 882

Vzamem v najem kmečki mlin na stalni vodi. Posredovalec dobi nagrado. Stojko Mihael, Mota, p. Ljutomer. 932

Ročno stiskalnico, malo uporabljeno, za sadje in grozdje, se poceni proda v Mariboru, Vrbanova 6, 2. vrata. 937

Prvovrstna nemška kolesa za 590 Din z frajlaufom, ter posamezne dele po najnižji ceni razpošilja Levo šket, Vransko. 933

Predno odidete na dopust

si oskrbite

nalivno pero!

Tudi s pisemskim papirjem se dobro založite! Največja izbira in najnižje cene v prodajalni

Tiskarne sv. Cirila

Ptuj, Slovenski trg 7

Zopet znižane cene: buret, svila že od 12 Din dobite v 868

Trpinovem bazarju, Maribor, Vetrinjska ul. 15.

A P N O

iz Zagorja, Trboveljski cement in druge stavbene potrebščine, kakor tudi vsakovrstne izdelke iz cementa in umetnega kamna priporoča

tvrdka »GRADIVO«, preje C. PICKEL,

Maribor, Koroševa ulica 39. 873

Za občinske volitve potrebne tiskovine!

Predvsem priporočamo, da vsak, ki se zanima za občinske volitve, posebno pa člani volilnih odborov, naj imajo knjižico, v kateri je zakon o volilnih imenikih, zakon o občinah in uredba o sestavi kandidatnih list. Ta knjižica stane 5 Din.

Za izpisek volilnih imenikov vzemite iste tiskovine, na katere je imenik v občinah sestavljen, ker s tem najlažje iščete ob priliki volitev. Za vsako volišče pripravite poseben imenik za zaupnika in poseben imenik za volilno pisarno.

Tiskovine za kandidatne liste, kakor tudi tiskane izjave, ki jih morajo podpisati kandidati, smo pripravili.

Naročite vse pravočasno, ne šele zadnje dni, posebno važno je glede imenikov in reklamacij. Naročite pa vse tiskovine obenem, da ne bo treba prevečkrat plačevati poštnih stroškov.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem.

Denar naložite najbolje in najvarneje pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici

Gosposka ulica 23

v Mariboru

Ulica 10. oktobra

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.



Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri.



Stanje hranilnih vlog Din 53,000.000.—.